

PIK LI, Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ — 1994 — SEPTEMBER

No. 9, VOL. LI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

PIK LI, Ч. 9

ВЕРЕСЕНЬ — 1994 — SEPTEMBER

No. 9, VOL. LI

ЗМІСТ

Високоповажаній Почесній Голові СУА Іванні Рожанковській!	1
Марта Богачевська-Хом'як. На уродини Пані Голові	1
І. Ч. Наталія Кузякіна	4
Наталія Кузякіна. Людські долі	5
Ольга Тритяк. Відбувся Конгрес	7
Ярослав Дорошенко. Сердечний вам уклін, Українки!	8
Микола Мушинка. В чому полягає щастя?	10
Український Музей. Народне мистецтво Борщівщини	12
Вісті з Централі	13
Анна-Галя Горбач. У Львові помер Михайло Осадчий	14
Our Life	
Remarks by President Bill Clinton in Videotaping for the Third Anniversary of Ukrainian Independence Day	15
Happy Birthday Mrs. Rozankowskyj!	16
News from the Headquarters	16
Anna Krawczuk. UNWLA Social Welfare and Ukraine	17
Ministry of Health of Ukraine. Medical Consequences of the Chernobyl Catastrophe in Ukraine	21
Христя Навроцька. Наше харчування	23
Хроніка Округ. Округа Нова Англія	24
Дописи Округ і Відділів	25
Пожертви	28
Нашим дітям	34
Посмертна згадка	36

На обкладинці: Почесна Голова СУА Іванна Рожанковська.
On the cover: Honorary President of the UNWLA Iwanna Rozankowskyj.

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Мовний редактор — **Роман Юревич**

РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ
Анна Кравчук — з уряду
(Голова Союзу Українок Америки)
Олена Бобиляк — з уряду
(пресова референтка Головної Управи)
Марта Богачевська-Хом'як
Анна-Галя Горбач
Іванна Ратич
Іванна Рожанковська

РЕДАКЦІЯ
108 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 674-5508
Факс: (212) 254-2672
Адміністратор — **Наталія Дума**

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly —
except Aug. by Ukrainian National Women's League of
America, Inc., 108 Second Avenue, New York, NY 10003.
ISSN 0740-0225

Second Class Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. Copyright 1994 Ukrainian
National Women's League of America, Reserved — Published in U.S.A.

Postmaster: send address changes to "OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

ГОЛОВНА УПРАВА СУА

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ

Лідія Бурачинська
Іванна Рожанковська
Марія Савчак

ЕКЗЕКУТИВА

Анна Кравчук	— голова
Ольга Тритяк	— 1-ша заступниця голови
Наталія Даниленко	— 2-га заступниця голови для справ організаційних
Марта Богачевська-Хом'як	— 3-тя заступниця голови для справ культури
Ірина Куровицька	— 4-та заступниця голови для справ зв'язків
Іванна Ганкевич	— протоколярна секретарка
Варка Бачинська	— кореспонденційна секретарка
Рома Шуган	— скарбничка
Таїсса Турянська	— фінансова секретарка
Лідія Білоус	— вільний член
Софія Геврик	— вільний член

РЕФЕРЕНТУРИ

Люба Фірчук	— музейно-мистецька
Ока Грицак	— виховна
Лідія Черник	— суспільної опіки
Люба Більовшук	— стипендій
Олена Бобиляк	— пресова

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

Лідія Колодчин	— Дітройт
Оксана Фаріон	— Філадельфія
Надія Савчук	— Нью-Йорк
Марія Крамарчук	— Північний Нью-Йорк
Ярослава Мулик	— Нью Джерзі
Іванна Шкарупа	— Огайо
Анастасія Хариш	— Чикаго
Люба Кінах	— Нова Англія
Наталія Кушнір-Верзол	— Південний Нью-Йорк

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

Іванна Ратич	— голова
Марія Томоруг	— член
Розалія Полчі	— член
Марія Дорожинська	— заступниця
Лідія Фіцалович	— заступниця

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА

108 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 533-4646
Директор — **Омеляна Рогожа**
Години урядування:
від 10:00 до 4:00 по пол.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА
UNWLA Inc. Scholarship Program
P.O. Box 172
Holmdel, NJ 07733
(908) 888-0494
Luba Bilowchchuk

ПРЕДСТАВНИЦТВА "НАШОГО ЖИТТЯ"

АНГЛІЯ
Ukrainian Booksellers
49 Linden Gardens
Notting Hill Gate
London W24HG
England

АВСТРАЛІЯ
Postup Ukrainian Cooperative
Trading Society Limited
928 Mount Alexander Rd.
Essendon, 3040,
Australia

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 Second Avenue
New York, NY 10003
(212) 228-0110
Fax (212) 228-1947

ВИСОКОПОВАЖАНІЙ ПОЧЕСНІЙ ГОЛОВІ СУА

ІВАННІ РОЖАНКОВСЬКІЙ!

ДОРОГА ПАНІ ГОЛОВО!

ВІД ІМЕНИ ВСІХ СОЮЗЯНОК

ЩИРО ВІТАЄМО ВАС

З ЮВІЛЕЙНИМ ДНЕМ НАРОДЖЕННЯ!

СЕРДЕЧНО БАЖАЄМО ЗДОРОВ'Я ТА ВСІХ БЛАГ

НА ДОВГІ І ДОБРІ РОКИ!

ЕКЗЕКУТИВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ.

РЕДАКЦІЯ ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

НА УРОДИНИ ПАНІ ГОЛОВІ

У тридцятих роках нашого століття в Європі погасала віра в демократію, у силу людського духу, у могутність народу. До влади прийшли тирани, озброєні не лиш технологічними здобутками науки, але і вмінням психологічно оволодіти людьми, перетворити їх у вироднелих звірів, у масу, яка губить поняття людськості і вливається у рев товпи. Сталін і його прибічники, знищивши соціал-демократичний рух на Україні, вбивали голодом народ. У Німеччині Гітлер снував пляни як то родюча Україна годуватиме німецьких надлюдей. Ідеї міжнародної співпраці, які об'єднували жіночий рух, виявилися безвладними перед новим імперіалізмом.

Саме у той час демократичний рух на західніх землях України, всупереч зростанню правих рухів у Польщі, процвітав серед українських жінок. Союз Українок, єдина українська громадська установа, що не розкололася на ворожі політичні табори, перетворив українських жінок у політичну, громадську та демократичну силу.

Світогляд Івонни Рожанковської формувався саме у ті часи. Молодою жінкою вона бачила величавий з'їзд Союзу Українок у Станиславові 1934 року. Всі жінки України — очевидно, без участі радянських організацій, яким такі зв'язки були заборонені — були членами Союзу Українок і брали участь у його праці. Активна участь повновартісних жінок у громадському і політичному житті стала невід'ємною ціллю життя молодої жінки.

*Рис. Христини Головачак-Дебаррі.
Graphic by Christina Holowchak-Debarry.*

Війна, табори, праця в Сполучених Штатах — а разом з цим наука і громадська активність, бо без нього немає життя — така біографія Іванни Рожанковської. У великій мірі це біографія активних жінок її покоління. Через всі пекла війни пронесли віру в ті ідеали громадської праці, у які світ не надто вірив. І в новій країні, в якій шлях для "нових" емігрантів сорокових років був промощений так званою "першою старою" еміграцією, пані Рожанковська знаходить новий фах у бібліотечарстві. Але вона також знаходить Союз Українок. Це та сама організація, що й матірній Союз Українок, але без штучних історичних перерв. Союз Українок на рідних землях став жертвою Другої світової війни, інвазією Радянського Союзу і політичного роздору, сіяного в еміграції Бог-зна ким. А Союз Українок Америки, який виріс на тому самому ґрунті громадської праці і суспільної рівноправності, що й Союз Українок на рідних землях, продовжував працю матірньої організації.

Союз Українок Америки об'єднував усіх жінок українського походження (і тих, що стали цікавитися українськими справами) в одну сильну, активну громадську організацію. Союз Українок Америки перетинав еміграційні, політичні, релігійні і суспільні кордони і уможлиблював спільну працю всім жінкам для добра громади. США п'ятдесятих, шістдесятих, а то й початку сімдесятих років не були суспільством, яке радо приймає чужинців незвіданої держави. Працю визнання українців у США перших переселенців з України продовжували пізніші еміграції.

В цій праці здобутки Іванни Рожанковської не абиякі. Працюючи в Союзі Українок Америки, а особливо вже на посту голови організації, Іванна Рожанковська значно поширила і поглибила участь українських жінок Америки в міжнародному жіночому русі та в жіночому русі в США. Будуючи на праці та на зв'язках, створених українками в попередні роки, заслуга Іванни Рожанковської полягає головню в тому, що вона зуміла приєднати до праці в Союзі Українок Америки жінок різних поглядів і різних поколінь.

В першу чергу Іванна Рожанковська перетворила до деякої міри паперове членство Союзу Українок Америки в Національній Раді Жінок США в активну, а згодом і провідну участь. Національна Рада Жінок США — це найстарша та найвпливовіша організація жінок Америки. Членство Союзу Українок Америки в Національній Раді Жінок США було великим досягненням українських жінок в Америці в той час, коли майже ніхто не хотів визнавати будь-якого права на існування України і українців. Іванна Рожанковська сприяла в тому, що жінки Америки зрозуміли, що Україна — це не лише мальовничі народні строї, писанки, голубці і мелодійний "Щедрик", але й ціла ланка інтелігентних працьовитих осіб, які можуть

гідно репрезентувати Америку під час відзначення Міжнародною Радою Жінок століття жіночих організацій цілого світу. Союз Українок Америки під головством Марії Савчак, наступниці Іванни Рожанковської провів реєстрацію учасниць світового конгресу Міжнародної Ради Жінок в Вашингтоні в 1988 році. Членки відділу СУА ім. Олени Степанів у Вашингтоні у своїх барвистих вишивках врятували честь Американської Ради Жінок серед Міжнародної Ради Жінок і довели, що організаційний хист та довголітня практика громадської праці американських українок спроможні надолужити брак планування з боку статечної Міжнародної Ради Жінок.

Цей міжнародний світовий з'їзд у столиці Америки саме в тисячоліття прийняття християнства на Україні і напередодні історичного утвердження самостійності України, ще раз засвідчив зрілість українських жінок США та їхню готовість поставити синьо-жовтий прапор Союзу Українок Америки на світовій арені. Під головством Іванни Рожанковської Союз Українок Америки пройшов довгий шлях демонстрацій за людські права, за жертви голоду, за сталінські репресії, за поляглих, за жертви атомного реактора в Чорнобилі, через різні стадії допомоги Україні до статусу самостійної повноцінної організації.

Другим важливим, а то і монументальним досягненням Іванни Рожанковської, є справа Українського Музею. Від перших днів свого існування СУА, може більше, ніж будь-яка інша організація поза межами України, творила можливості популяризації української народної творчості. Коли не існувала самостійна Україна, зразки народного мистецтва, особливо витвори жіночих рук — вишивки, писанки, народні строї, часто служили послами України.

Це немов би мовчазний народ говорив працею своїх рук. Іванна Рожанковська уможливила ширший форум для цього голосу. Своєю наполегливою працею, захоотою та оптимізмом вона значно причинилася до перетворення візії Українського Музею в реальність. Український Музей став одним із найкращих малих музеїв Нью-Йорку. Заслуга Іванни Рожанковської в тому, що УМ вийшов у ширший світ американських культурних установ далеко поза межі Нью-Йорку. Під час каденції Іванни Рожанковської, СУА своїм музеєм дуже ефективно підкреслив цю важливу публічну суспільну роллю нашої організації в поширенні здобутків української культури на високому професійному рівні.

Іванна Рожанковська ввійде в історію Союзу Українок Америки як остання голова перехідного періоду організації. За її головства Союз Українок Америки вийшов з еміграційного гетто в ширше русло громадського і політичного життя Америки. Вона вміла — і вміє пізнавати таланти і притягати його до

громадської праці. Вона також зуміла використати назріваючі можливості і кинути готові ресурси організації для найкращого добра української спільноти в США і України взагалі.

Ознака доброго адміністратора — це вміння заохотити організацію до праці. Тут хист Іванни Рожанковської проявлявся на всіх рівнях організації. Що більше, вона пішла поза організацію, намагаючись налагодити безперервну проблему усіх жіночих організацій світу — проблему молоді. Жінки розуміють своє другорядне становище тільки тоді, коли на власній шкірі відчувають подвійний тиск материнства і заробіткової праці. До того часу жіночі товариства — то для них справа старшого покоління. Користаючи з відновленого зацікавлення жіночим рухом в американській спільноті, Союз Українок Америки під керівництвом Іванни Рожанковської організував серію успішних конференцій під гаслом "Українська жінка у двох світах". Ці конференції, які відбувалися двічі, переконали так зване молодше покоління в доцільності праці в жіночих організаціях. Знову ж Іванна Рожанковська своєю енергією, наполегливістю і невмінням прийняти "ні" за відповідь, зібрала ланки таких самих молодих активних жінок — як були вона і її покоління — і показала їм не повторення історії, а щось набагато важливіше — організаційні рамки, з допомогою яких твориться нова історія.

В особі Іванни Рожанковської пов'язується рідкісне розуміння важливості історії з рівно яскравим поняттям про неможливість, щобільше, недоцільність її відтворення. Треба зрозуміти історію, щоб знати власну силу і зрозуміти своє місце у цілій ланці народу і громади, щоб не відкривати відкритих Америк, і щоб відчути свою гідність. Союз Українок Америки під керівництвом Іванни Рожанковської уможливував дослідження над історією жіночих рухів на Україні і серед українок. Але водночас Союз Українок Америки під керівництвом Іванни Рожанковської промощував шлях Україні на різних міжнародних форумах. Слід згадати, що перше визнання голодомору на Україні речником колишнього Радянського Союзу сталося напередодні офіційної Конференції ООН у Найробі, Кенії, в липні 1985 року. Під час обговорення політично мотивованих голодоморів у світі. Ніна Ковальська з Києва зі сльозами на очах говорила про голод в Україні в 1933 році, коли деякі жінки Заходу намагалися заглушити її і нас при ній. Заслуга Іванни Рожанковської полягає в тому, що навіть ще тоді, в 1985 році, коли самостійна Україна без СРСР була мрією, а не передбачуваним фактом, прийняла можливість того, що офіційний представник Радянської України може почати змінювати обличчя. На недержавному форумі в Найробі жінки з України приходили на сесії, в яких брали участь членки Союзу Українок Америки не щоб атакувати

нас, як це бувало на інших міжнародних з'їздах, а щоб навчитися про жіночі рухи в їхній власній Україні, про які вони нічого не знали.

Перше міжнародне визнання і перший публічний протест проти промовчання катастрофи в Чорнобилі відбувся на конвенції Міжнародної Ради Жінок, що якраз закінчувалася в Лондоні через день після вибуху. Не тільки Іванна Рожанковська входила в американську делегацію, але й інші членки США. У нас усіх вже була мережа, так що протест вийшов не від якоїсь еміграційної групи, а від представниць трьох країн. Без попередньої праці Іванни Рожанковської, яка настоювала, організувала і притягла жінок-українок до Міжнародної Ради, це було б неможливе.

Завдяки Іванні Рожанковській Союз Українок Америки також вийшов на міжнародну арену величавим прийняттям в 1988 році для відзначення століття Міжнародного жіночого руху, на якому було понад чотириста представниць жіночих організацій цілого світу. Був там, до речі, і це сьогодні можна сказати, консул України з дружиною, не дуже офіційно, але — дружньо. Так творилися зв'язки майбутнього з сучасним, на канві, затриманій організаційною працею США.

Заслуга Іванни Рожанковської в структурі і праці США полягає особливо в тому, що вона вміла провести в життя зрозуміння та дотримання норм організаційної поведінки проведення праці, як зборів, так і щоденного налагодження праці. Ця культура громадської дії залишиться як ще один здобуток поєднання матерного Союзу Українок з новим американським світом і його вжиття англійських законів парламентарної поведінки.

Іванна Рожанковська — це тип, який жінки в Україні тридцятих років називали "новий тип жінки". Для тих з нас, які не мали наявної України і які будували собі її як якусь складанку, людина типу Пані Голови, Пані Іванни Рожанковської, творила і творить міст між модерним світом і громадськими організаціями з історичним минулим. Не треба вибирати між світами, можна бути разом у всіх. Союз Українок Америки під керівництвом Іванни Рожанковської став наявним доказом ефективності такого підходу, зрозуміння, що без організаційного підложжя та устійненої правової системи праця одиниць піде намарно.

Іванна Рожанковська у великій мірі допомагала, наполягала, організувала аудиторії для того, щоб я опрацювала історію Союзу Українок. Але Союз Українок Америки під керівництвом Іванни Рожанковської ввійшов в історію своєю важною працею, а не тільки історичним минулим.

На многая літа, Пані Голово, до дальшої праці!

Марта Богачевська-Хом'як

НАТАЛІЯ КУЗЯКІНА

Наталія Кузякіна.
Natalia Kuziakina.

Наталія Кузякіна — відомий дослідник українського театру, літературознавець, критик, доктор мистецтвознавства, під час свого перебування в Нью-Йорку загостила до нашої редакції. Розказувала про працю в кагебістських архівах та створений нею цикл документальних фільмів "Моя адреса — Соловки", в 1992 р. вона відвідала Соловецькі острови.

На наше запрошення охоче погодилась написати серію статей про жінок-в'язнів Соловецьких островів.

Наталія Кузякіна народилася в Києві в родині музичного майстра. Закінчила Київський університет та велику частину свого життя присвятила викладанню української літератури. (Ізмайлівський педагогічний інститут 1952—1956, Одеський університет — 1956—1961), повернувшись до Києва, працювала старшим науковим співробітником відділу театрознавства фолкльору та етнографії Академії Наук УРСР, а з 1968 р. знову викладала українську літературу в Київському театральному інституті.

Член Спілки письменників України, автор численних статей та розвідок про український театр, автор двотомника "Нариси української радянської драматургії", який був двічі перевиданий та високо оцінений Іваном Світличним і Борисом Антоненком-Давидовичем. З ними Н. Кузякіна підтримувала творчі та приятельські зв'язки, незважаючи ні на які перешкоди.

Обставини, викликані посиленням репресій проти української інтелігенції, вимусили вчену переїхати до Санкт-Петербурга, де вона продовжувала досліджувати українську драматургію, особливо драматичну творчість Лесі Українки та долі в'язнів Гулагу.

Пролетів час. Пані Наталія не забула про свою обіцянку. В травні ми отримали від неї дві статті, одну з них про Олександрю Екстер поміщуємо нижче.

В листі автор пише: "...Загалом, я б зробила невеликий окремий відділ "До кошика історії" і провадила б його систематично, як калейдоскоп цікавих знахідок про Україну та спеціально жіноцтво, дотичне до неї. І навіть лишила б графічну заставку "Соломю", бо кошик історії — то наші голови, які спокійно збирає Час. Словом, існує тут якась символіка, і кривава, і прекрасна, втілена в віковичній постаті Саломеї, Екстер це зробила чудово..."

Не довелося їй побачити своєї статті, надрукованої в "Нашому Житті", та продовжити започаткований цикл.

22 травня 1994 року після тяжкої недуги Наталія Кузякіна померла.

Кошик історії — то наші голови, які спокійно збирає Час.

В кошику української історії Наталія Кузякіна, росіянка за походженням, яка вважала себе представницею української культури, гідно її репрезентуючи, зайняла почесне місце.

І.Ч.

Афіша спектаклю "Соломея", 1930 рік. Художники В. і Т. Стенберги.

Poster announcing the play "Solomeja" by artists V. and T. Stenberg. 1930.

НАТАЛІЯ КУЗЯКІНА

ЛЮДСЬКІ ДОЛІ

XX вік доходить до кінця, а ми й досі вишукуємо матеріали про мистців, яким колись нове століття заповідало щасливу юність і повноту виявлення творчих сил. Спокійно, добре починалося це криваве століття...

1. ЖІНКА, ЯКІЙ ЩАСТИЛО?

Так виглядає доля Олександри Екстер, театральної малярки з Києва, яка зустріла революцію 1917 р. у розквіті обдаровання і європейського рівня культури. Природа багатьом жінкам дарує художній смак, вони здатні до гнучкої розробки вже знайдених істин. Відкриття ж нового та ще й у малярстві, яке, насамперед, важка фізична праця, — то доля чоловіків. Коли жінка лишає сучасникам пам'ять про спалахи свого короткочасного буяння — їй поталанило.

Олександрю Екстер (Григорович) визнали ще у 1910—1924 роках. Тоді вона, разом із гамірливою

групою російського авангарду, де тон задавали провінціали з Півдня, зокрема "малороси" брати Бурлюки, входить у художній світ. Потім про неї ніби призабули, а в останнє десятиліття, у зв'язку із зацікавленням українським авангардом, знову згадали (відзначимо тут статті Д. Горбачова). І ось, нарешті, з'явилася велика книга російською мовою "Олександра Екстер" (1993), написана киянином Георгієм Коваленком, який з 20 років живе у Москві.

Уперше загадкова Екстер, закрита досі у людських обставинах життя, підійшла до нас трохи ближче. Бо для сучасників образ її роздвоювався: то скромна, легка за характером жінка, то — дама з божми. То холодний, штучний мистець, а то — гарячий, темпераментний. З погляду одних — типова "французенка", відірвана від рідного ґрунту. А на смак інших — малярка, що під космополітичним одягом кубофутуризму зберегла міцний зв'язок з українською народною культурою.

Книга Коваленка широко, всебічно з'ясовує професійні проблеми театрального живопису Екстер. Та до психологічного пізнання її художньої натури автор робить тільки перші кроки. Нам, читачам, недодано у характеристиці родинного оточення, гімназійних обставин, взагалі київського середовища 1890—1900-их років, яке формувало смаки Асі Григорович. Можна тільки здогадуватися, що батько її, Олександр Оврамович, як переважна більшість київського чиновництва, тримався російської мови і відповідної орієнтації. Про матір взагалі нічого не знаємо.

З погляду сучасного розуміння ваги дитинства у формуванні будь-якої натури, а особливо художньої, цей прорахунок ставимо на карб авторів.

1899 р. вродлива тоненька панночка, з вигляду "малоросійська" шляхтянка, входить у принадний світ культурного Києва. Вона закінчила гімназію. Заглядає у художнє училище, відвідує театри. У 21 рік одружується із кузеном — адвокатом Миколою Екстер. Знаємо про нього, що Екстери належали до київської еліти, мали власний будинок на Фундуклеївській. Молода дама влаштовує у мансарді художню майстерню-сальон для знайомих і тим приваблює молодь.

Чотири роки господиня вирішувала чим є для неї живопис — формою розваги заможної дами чи покликанням і, отже, професією. 1906 року Екстер повертається до занять у Художньому училищі, наступного року їде до Парижу вчитися. Вибір зроблено.

З того часу вона шукає у мистецтві власний тон, входить у середовище міжнародного авангарду, живе переважно у Москві, Петербурзі, Парижі.

У тому всесвітньому мистецькому місті, яким був довоєнний Париж, доводилось аж надто дорого платити за можливість стати художником.

*Олександра Екстер і Олександр Таїров. 1921 рік.
Oleksandra Ekster and Oleksander Tairov. 1921.*

Винниченко, що саме тоді жив на еміграції, показав пастки, які чигали на талановитих мистців, у психологічній мелодрамі "Чорна Пантера і Білий Ведмідь". Доля щасливо обійшла Екстер бідністю, і вона не зазнала найбільшого приниження мистця. Гадаю, що за людським типом Екстер наближалася до винниченкової Сніжинки — та не бачила можливості з'єднати інтереси родини і мистецтва.

Проте і на долю Екстер випало досить образ. Пізніше невдячні предмети її симпатій чи захоплення (італієць А. Соффічі, Д. Бурлюк) у спогадах схвально поплескали її по плечах, мовляв, нічого, вони її вчили. А так вона була, як писав Соффічі, "гарна, весела з натури, з характером поступливим і водночас живим". Щаслива жінка...

Чи була завеликою ціна, яку вона заплатила за можливість стати мистцем? Світова війна примушує її жити в межах Росії. 1918 р. помирає чоловік, вона лишається бездітною і вільною. Течія часу захоплює її.

Для Камерного театру у Москві, яким керував Олександр Таїров, виходець з України, Екстер саме у ті катастрофічні роки здійснює найкращі свої роботи: декорації та костюми до вистав, які я назвала б трилогією пристрасти: "Фаміра-Кіфаред", вакхічна драма І. Анненського (1916), "Саломея" О. Уайльда (1917) та "Ромео і Джульєтта" Шекспіра (1921).

У тих виставах окреслилась її натура: під жіночою райливістю відкрилася впертість, вона опановує форму як чоловік — сильно, тверезо. Трилогія пристрасти несе потік почуттів і захоплення у залізних рамках суворого розрахунку, у зіткненні різких ліній та несподіваного кольориту. Треба бачити її ескізи у кольорі, щоб збагнути, яку силу пристрасті — вільної, природної, згубної — виплеснула Екстер, — художник Півдня, на врівноважену й досить аскетичну московську сцену.

Спалах зірки "Екстер" — блискучий, але короткочасний. Експресія її барв надто панує на сцені, а для Таїрова героїнею камерного театру могла бути тільки

Аліса Коонен — його артистка і його дружина. Режисери загалом шукають собі поміркованіших партнерів. Тим часом і у кінофільмі "Аеліта", де роллю провідної героїні зіграла Юлія Солнцева, майбутня дружина Довженка, найбільше зачаровував, запам'ятовувався зовнішній образ жінки з невідомої планети, створений маляркою. Оголене тіло Аеліти у дивовижному костюмі вабило дозрілою жіночою силою як могутнім джерелом енергії. Воно було прекрасним...

Часи змінювалися. 1924 р. Екстер з чоловіком, колишнім актором, Георгієм Некрасовим, що любив її безмежно і повністю відступив їй всю владу, виїждять у Париж. Назавжди...

Пізніше вони поселилися на передмісті Фонтене-о-Роз, де мали будиночок і сад. Екстер заробляла оформленням книжок, робила чудовий керамічний посуд, прикрашений трансформованим українським орнаментом. Після смерті чоловіка, сама хвора, лишилася самотньою. Тужила за Батьківщиною.

За аналогією пригадується мені Винниченкове життя у Мужені, про яке так добре розповів Григорій Костюк. Письменник шукав розраду у малюванні, а він же був дилетантом у тому. А Екстер-професіонал високої класи! Щож, Париж, як вона розуміла, потребував "здоров'я", молодости й грошей". Усі запаси вичерпалися. У 1949 р. Екстер померла.

Вона встигла висловитись як професіонал. Вона вчасно виїхала за кордон і тим купила ще десять років спокійного життя. Та на еміграції їй бракувало свого театру, вона не мала природного середовища і обдаровання її згасало. Щож, згадаємо з подякою її ім'я за те, що вона зробила.

*Ескіз костюму до фільму "Аеліта" за романом О. Толстого. Москва, 1924 р.
Costume for the film "Elita" based on the novel by O. Tolstoy. Moscow 1924.*

ВІДБУВСЯ КОНГРЕС

З'їзд українських жіночих організацій України і діаспори, який названо Світовим Конгресом Союзу Українок, відбувся 7—12 липня ц. р. в Івано-Франківську з нагоди 60-річчя Першого Конгресу Союзу Українок, що відбувся у тодішньому Станиславові, і 110-річчя початків організованого жіночого руху в Україні.

Делегаток з'їзду було 119, гостей 169, від телебачення України — 9, а журналістів — 12.

На конгрес прислали делегатів 19 східних і 4 західні області України і Закарпаття. Учасників СКСУ в

усіх регіонах Опілля, Гуцульщини, Бойківщини і Покуття було 25,000. У роботі СКСУ взяло участь 6 жіночих організацій України: Союз Українок Українська Материнська Школа, Ліга матері і сестри воїнів України, Жіноча Громада, Організація Солдатських матерів, Сестри Службниці Непорочної Диви Марії (СНДМ).

Діаспору репрезентували: СУ Австралії (7 членок), ОУЖ Великобританії (2), СФУЖО Канади (2), ОУЖ Німеччини (2), СУ Польщі (1), Українське культурне Товариство Росії (2), СУА США (18) і СУ Чехія (1 членка). 16 різних державних установ а також організації надали допомогу у проведенні СКСУ, із діаспори 21 учасиця зложила датки.

В організаційному комітеті СКСУ від СУ були: голова Атена Пашко, співголова Любомира Говенко, секретарка Валентина Проценко та десять представниць відділу і філій Івано-Франківської області. Від державних установ 19 представників на чолі з головою Володимиром Павликом — представником Президента України на Івано-Франківську область. Ця поміч держави і розуміння важливості жіночої організації, її вкладу у розбудову молододі держави були всюди помітні.

Конгрес відбувся за наміченою програмою (за винятком круглого стола 12 липня), яку подаємо в цілості:

Похід вулицями Коломиї.

Procession through the streets of Kolomyja lead by representatives of Sojuz Ukrainok in Ukraine and from Diaspora.

ПРОГРАМА
СВІТОВОГО КОНГРЕСУ СОЮЗУ УКРАЇНОК
7—12 ЛИПНЯ 1994 Р.

6 липня, середа, м. Івано-Франківськ.
Зустріч делегатів і реєстрація.

7 липня, четвер, м. Івано-Франківськ.

- 11.00—12.45 — Урочисте відкриття Конгресу в Народному домі "Просвіта".
— Благословення. Привітання.
— Покликання почесної президії.
— Обрання ділової президії.
- 12.45—13.15 — Виголошення програмної доповіді голови Союзу Українок Атени Пашко, м. Київ.
- 13.30—15.00 — Святковий обід.
- 15.15—16.00 — Відкриття меморіальної таблиці Наталії Кобринській.
- 16.00—16.30 — Виїзд до Галича. Опілля.
- 16.45—17.15 — Зустріч із галицькими вістунами короля Данила біля пам'ятного знака. Хліб-сіль від майбутніх союзників.
- 18.30—20.30 — Галицька вечірня з віншуваннями "Івана Лопушного".
- 20.30—22.00 — Купальське свято над Дністром.

8 липня, п'ятниця, м. Івано-Франківськ.

- 9.30—13.00 — Пленарне засідання.
- 13.00—14.30 — Обід.
- 14.30—17.00 — Виголошення та обговорення доповідей.
- 18.00—19.00 — Концерт-привітання.

9 липня, субота, м. Косів, Гуцульщина.

- 9.00—13.00 — Виїзд до Косова.
- 15.00—16.00 — Виголошення і обговорення доповідей.
- 16.00—17.20 — Концерт союзників. Знайомство з домашніми музеями гуцулок.
- 17.45 — Виїзд до Шешор.

10 липня, неділя, м. Болехів. Бойківщина.

- 9.00—10.00 — Свята Літургія у катедральному соборі.
- 10.15—11.30 — Виїзд до Болехова.
- 12.15—13.15 — Панахида на могилі Наталії Кобринської та родини Озаркевичів.
- 15.15—16.30 — Виголошення та обговорення доповідей.

ЯРОСЛАВ ДОРОШЕНКО

СЕРДЕЧНИЙ ВАМ УКЛІН, УКРАЇНКИ!

На віщий голос рідної землі,
На поклик духу й почуттів пориви, —
Ви принесли нам запал бунтівливий,
Вогонь любові — не гіркі жалі.

Сліз радості жариночки малі
просвітлюють думок пролом сміливий,
Жагучих прагнень подих бунтівливий,
І цвіт пісень в родинному теплі.

Повстали Ви із кривди, із руїни...
Ви — материнське серце України,
Квітучих мальв біляві пелюстки.

Уклін Вам, горді, вольові Княгині,
І в ріднім краї, і в чужій чужині, —
Душею й серцем Ви — УКРАЇНКИ!

"Українка", ч. 2, 1994 р. Газета Союзу Українок.

- 16.30—17.30 — Виїзд до Долини та Калуша.
Покладення квітів до пам'ятників
М. Грушевському та С. Бандері.

- 17.30 — Вечірня гостина у колі союзників
Калуша.

11 липня, понеділок, м. Коломия, Покуття.

- 9.15 — Виїзд до Коломиї.
- 11.30—13.30 — Знайомство з покутськими
осередками СУ.

Виголошення та обговорення доповідей.

- 18.15—21.00 — Виїзд до Тисьмениці. Спільна вечірня
в колі союзників.

12 липня, вівторок, м. Івано-Франківськ.

- 9.15—11.30 — Виголошення та обговорення
доповідей.
- 11.40—13.00 — Підсумки Конгресу.
Прийняття програмних документів.
Урочисте закриття Конгресу.
- 14.00—14.45 — Круглий стіл.
- 15.00 — Свята Літургія у катедральному
соборі.

Організаційний комітет.

*Заступниця голови СУА Ольга Тритяк з традиційним короваєм.
Vice President Olga Trytyak with traditional bread.*

У п'ятницю, 8 липня, на початку пленарного засідання заступниця голови СУА, Ольга Тритяк відчитала та передала привіт від Союзу Українок Америки:

Вельмишановні Пані!

Головна Управа Союзу Українок Америки та її членки щиро і щиро дякують за запрошення на відсвяткування 110-річчя зародження жіночого руху в Україні та 60-річчя Першого Світового Конгресу Союзу Українок.

Нам пощастило стати свідками бурхливого відродження України — такою, про яке ніхто і не мріяв. Впродовж кількох років ми бачимо, як Україна перейшла від заляканого животіння до гордого піднесення голови. Рівночасно з національним відродженням прийшло відродження української жінки — відродження українського жіночого руху.

Ми невимовно радіємо, що свідомі українки зорганізувалися та розгорнули активну громадську працю. Ми впевнені в тому, що вона проходить справно та успішно в усіх ділянках громадського життя, до дальшого розвитку жіночого руху, уміло пов'язуючи щоденну працю з баченням великого ідеалу.

Ваша праця буде осередком кристалізації жіночих поглядів та активізації жіночих сил. Ми впевнені, що доложите старань до вдержання єдності українського жіночого руху, безпартійности, пошанування релігійних вірувань та світоглядів.

Перед вами багато праці, але українську жінку праця не лякала ніколи — тож не лякатиме тепер, у вільній Україні.

Висловлюємо Вам, Дорогі Сестри, найсердечніші побажання успіху в ділових нарадах та плануванні діяльності на майбутні роки. Запевняємо Вам нашу підтримку у Вашій праці!

Ще раз передаємо сердечні вітання, гратуляції та побажання всього добра!

У вівторок, 12 липня, у залі "Просвіти" в Івано-Франківську обговорювалися підсумки Конгресу. Представниці діаспорних організацій подякували за запрошення до участі в Конгресі, також висловили признання організаційному комітетові на чолі з Л. Говенко.

Голова СУ Атена Пашко висловила потребу створення надбудови Союзу Українок з усіх держав, де такі існують.

Делегатки та представники жіночих організацій західньої діаспори висловили свої думки у тій справі. Остаточним було їхнє прохання, щоби СУ такий проект запланованої надбудови подав на письмі, для ознайомлення.

Жінки України вив'язались дуже добре із свого

завдання. Відділи СУ у селах і містах надзвичайно старанно приготувались для прийняття своїх сестер з України та діаспори. Всюди нас вітали хлібом, сіллом; місцеві представники складали привіти. Запрошення і програмки імпрез були дбайливо оформлені; нам, учасницям, дарували квіти, книжки, у Косові навіть керамічну тарілку з емблемою СУ. Доповідей було багато, усі надзвичайно цікаві — учасниці вислуховували їх з увагою.

На закінчення конгресу представниця СУА Ольга Тритяк побажала усім жінкам від членства СУА сили, єдності і витривалости у праці для молоді нашої держави — "А ми допоможемо Вам — наскільки наша сила!"

В ЧОМУ ПОЛЯГАЄ ЩАСТЯ?

ЧЕТВЕРО ВЛАСНИХ І ЧЕТВЕРО АДОПТОВАНИХ ДІТЕЙ В ОДНІЙ РОДИНІ

*Катерина й Іван Мирдаліку.
Фото М. Мушинки.*

*Kateryna and Ivan Murdalik,
photo by M. Mushynko.*

Знаю я їх від дитинства. 58-річний Іван Мирдалік — мій друг і однокласник з початкової школи, а його дружина Катерина, на два роки молодша, — моя сусідка. Поженилися вони 1958 р. Іванові було тоді 22, Катерині — 20 років. Їх подружжя було і справді щасливим. У рідному селі Курові вони побудували хату і виховали четверо дітей. Сім'я жила дружно. "Беріть приклад з Мирдаліків, — напам'ятовували односельчани своїх дітей, — дивіться, як вони допомагають батькам і одне одному. Ніхто ніколи не чув, щоб вони сварилися, або, не дай Боже, билися між собою".

Першою заміж вийшла Божена. 18 жовтня 1980 р. Весілля було чудове: зі всіма народними і церковними значаями. Після зачеплення невісти і "рядового" танцю гості випровадили молодят до весільного ліжка і розійшлися.

На другий день після весілля сталася страшна трагедія: в автомобільній катастрофі загинула сестра Івана — Зузана з чоловіком Іваном Смоленем, які щойно повернулися з весілля. Їх четверо дітей залишилися сиротами. Найстаршому Данилові минув 14-ий, наймолодшій Ериці четвертий рік. А був ще семирічний Петрусь та шестирічний Іванко. Жили вони у комунальній квартирі у Бардієві.

Катерина й Іван забрали їх на кілька днів до своєї двокімнатної хати в Курові. Поки не вирішиться їх доля. А доля сиріт тут могла бути лише одна — дитячий будинок. "Мамо! Мамо!" — плакали діти,

тримаючись за сукню тітки Катерини. Прилипли до неї немов до останньої своєї надії, ще не усвідомлюючи собі, що рідну маму і рідного тата вони вже ніколи не побачать.

— Не віддам їх від себе, — рішуче сказала Катерина. — Бог покарав їх тим, що взяв від них батьків, а ми би мали розкидати їх по сиротинцях, кожне окремо? Чим оті невинята заслужили такої кари?! Не буде того! Нікому їх не віддам. Виховала я четверо своїх, виховую і тих!

— Жінко дорогенька! Та чи знаєш, який тягар береш ти на свою голову? Де ми їх помістимо у тій тісній хаті? А їх треба годувати, одягати, у школу відправляти, як захворіють — лікувати. Якби то одне-двоє. А то ж четверо! А наших ще троє на твоїй голові. Як же ти порадиш собі з сімома дітьми?

Та Катерина — натура вперта. Що раз сказала, від того не відступила.

І з того часу численна родина Мирдаліків поповнилася чотирма дітьми.

Якщо якийсь добродій подарує дитячому будинкові певну суму грошей, про це пишуть у газетах, мецената величають, дякують йому. Про героїчний вчинок сім'ї Мирдаліків, які добровільно взяли і виховали четверо сиріт, дотепер ніхто ні рядка не написав. Та і самі вони не вважають це героїзмом.

— Ми зробили лише те, що веліло нам серце і християнська заповідь "Люби ближнього свого як себе самого!" А ми тих невинних дітей і справді

полюбили. Полюбили не словом, а ділом.

Крім додаткової допомоги, які одержує кожна сім'я, вони ніякої підтримки від держави і ні від кого іншого не одержали. Катерина змушена була залишити роботу у взуттєвій фабриці, а тим втратила на той час солідну платню — 2,800 корон в місяць. Згодом її прийняли прибиральницею в Курівській школі — за 680 корон місячної платні. Іван тяжко захворів. Після річного лікування його перевели із водія автобуса на посаду механіка, понизивши платню майже наполовину. Нині, після 36-річної праці на одному і тому ж підприємстві, він заробляє 3,500 корон (100 доларів). Дружині дали "заслужену" пенсію — 1,200 корон. Факт, що вона виховала восьмеро дітей, з того четверо "чужих" сиріт, не врахував ніхто.

Багатством родина Мирдаліків ніколи не гойнувала. Та були в них чесні робочі руки, а до роботи вони привчали і дітей. Менше сто курей, качок та гусей ніколи на їх дворі не бувало, а в хліві — двоє троє поросят, корова, теля. Був свій город, своє домашнє господарство. Якось зводили кінці з кінцями.

Іван був майстром на всі руки: вмів ремонтувати не лише трактори та автомашини, але й телевізори, радіо, холодильники. Катерина ще й тепер на бабиних "кроснах" тче чудові килими. Роботи ніколи в них не бракувало, найкращим свідоцтвом чого є їх вироблені руки. Треба сказати, що допомагали при вихованні дітей теж дідо й бабуся — батьки Івана.

А виховані діти зразково. Всі восьмеро успішно вчилися в сільській українській школі та позакінчували середні школи. Всі ходили і ходять до церкви, люблять рідну мову, народні пісні, звичаї. В родині ніхто ніколи різниці між власними і адоптованими дітьми не робив. Навпаки, тим другим приділяли більше уваги, щоб надолужити їм втрату власних

батьків. Вуйко став для них татом, а тітка — мамою. Всі вже вийшли "в люди". Данило закінчив Пряшівську електротехнічну школу і одружився, Петро вивчився на автомеханіка, Іван — електротехнік, нині — на військовій службі, а Еріка цього року матурує в медичній школі у Левочі. Власні діти теж піднялися на свої крила: найстарша Марія стала учителькою, Вожена — кравчиною, Емілій — машинобудівником, а Катерина, похресниця небоги Зузани, працює техніком на взуттєвій фабриці.

Кожному з них батьки справили весілля (а менше двісті людей на жодному весіллі не було). Мати, згідно з народною традицією, кожному подарувала до подружнього життя перину, подушки і всю "вибаву". А скільки гусей для цього потрібно було вигодувати, оскубати і скільки пір'я "попороти", — знає лише вона сама. Нині на її дворі сорок гусей, бо ще треба перини трьом наймолодшим дітям — адоптованим (цього слова вона не любить, бо для неї всі діти — рідні).

Нині діти Івана та Катерини розійшлися по світі, однак про рідну батьківську хату ніхто з них не забуває. Дружня сім'я Мирдаліків збирається і по кілька разів у рік. Цього року за великоднім столом було їх 28: восьмеро дітей, п'ятеро зятів і невісток, 12 внучат, бабуся і вони двоє. Як заспівали "Христос воскрес" — аж стіни дрижали. Всі помістилися в батьківській хаті і були щасливі, що мають таких добрих батьків. А щасливі були й вони, бо бачили на власні очі, що їх робота, недоспані ночі і тяжкі переживання за долю кожної дитини не були марними.

Рік 1994-ий проголошено Роком Родини. Про родину як головну клітину суспільства написано багато. Родина Мирдаліків є справді зразковою. А за це належить щира подяка Катерині та Іванові.

Катерина (в центрі) та Іван (справа) Мирдаліки з мамою (третья зліва) та частиною дітей і внуків. Фото М. Мушинки.

Kateryna (center) and Ivan (right) Murdik with mother, children and grandchildren. Photo by M. Murdik.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО БОРЩІВЩИНИ

В Українському Музеї тепер експонується надзвичайно цікава і багата виставка народних строїв, вишиваних сорочок, тканин і писанок Борщівщини на Поділлі під назвою "Борщів: народне мистецтво, побут та звичаї". Виставка дає можливість ознайомитися з унікальними особливостями народного мистецтва цього району України, а також з обрядами і традиціями його населення.

Народне мистецтво Борщівського району надзвичайно різнобарвне, розкішне та унікальне, особливо в текстилях і в орнаменті вишивки. Одяг, один з основних складників народної творчості, зберіг, особливо на Борщівщині, багато прадавніх елементів. Перевага чорного кольору, поєднання різноманітних технік і орнаментальних зорів у вишивкарстві дає борщівському народному одягові його питомий характер і відрізняє його серед інших народних одягів України.

На виставці експонуються 11 повних жіночих і чоловічих комплектів народного одягу; 44 вишивані сорочки, і немала кількість окремих частин одягу і тканин, серед них кожухи, обгортки, запаски, пояси, а також рушники та настільники. Більшість експонатів є з музейної колекції, між якими знаходиться велика кількість речей, подарованих Музеєві Гарасимом

Музейна виставка "Борщів: народне мистецтво, побут та звичаї".

A view of the exhibition "Borshchiv. Its Folk Art, Customs, and Traditions."

Маковським, який народився та виріс у селі Гермаківка на Борщівщині. Г. Маковський збудував також для виставки мініатюрні моделі борщівських хат і зразки ткацького приладдя. Показано також різні стадії вироблення ниток та полотна, — від насіння до ткання. Експоновані писанки написала і подарувала Таня Осадца на основі проведених нею досліджень борщівського писанкарства.

Видано двомовний каталог зі статтею куратора виставки Люби Волинець про матеріальну та духовну культуру Борщівщини. В каталозі містяться надзвичайно цікаві історичні фотографії селян у святочних

Весільний гурт. Борщівський район Тернопільської області.

Wedding group. Borshchiv district, Ternopil' oblast'.

Фотографія з каталогу виставки УМ "Борщів: народне мистецтво, побут та звичаї".

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

Спільний проект Союзу Українок Америки, Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля та фірми Дженера-л Електрик успішно завершено.

Найновіша апаратура для діагностики хворих — томограф магнітного резонансу МР подаровано Київському науково-практичному об'єднанні швидкої медичної допомоги та медицини катастроф.

Фірмі Дженера-л Електрик Союз Українок Америки заплатив 200.000 дол.; Фонд Допомоги Дітям Чорнобиля під керівництвом д-ра Зенона та Надії Матківських 150.000 дол. Вони також полагодили безкоштовне транспортування апаратури в Україну американським військовим літаком. Фірма Дженера-л Електрик продала томограф, вартістю мільйон доларів, без заробітку.

При референтурі Суспільної Опіки СУА уже довгі роки діє Медичний Фонд / Фонд Допомоги Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля (**UNWLA Medical / Chernobyl Children Fund**). СУА має статус неприбуткової організації в США і пожертви можна відтягнути від оподаткування.

Щоби оминати будьяке непорозуміння нагадуємо, що СУА не був і не є членом Фонду Допомоги Дітям Чорнобиля.

Наступний проект Комісії Суспільної Опіки — купівля ультразвукового томографа на прохання Союзу Українок України та керівництва санаторії "Джерело" в Трускавці, Україна.

Засідання Головної Управи СУА відбудеться 22—23 жовтня ц. р. в готелі Голідей Інн., Н.-Дж.: Holiday Inn, 1260 Route 22 Bridgewater, N.J. 08807. Tel.: 908-526-9500.

120-ий Відділ СУА в Рочестері, Н.Й., зложив 250 дол. на уфундування дитячої сторінки в "Нашому Житті" з фонду "Світлички", яка працює при Відділі.

99-ий Відділ СУА в Вотервліті, Н.Й., зложив 250 дол. на уфундування 1 сторінки в журналі з нагоди 50-літнього ювілею.

Екзекутива Союзу Українок Америки та Редакція "Нашого Життя" щиро вдячні відділам, які продовжують спонсорувати сторінки нашого журналу.

одягах, кольорові знімки одягу та текстилів, які експонуються на виставці. Каталог можна купити в музейній крамниці, ціна 15.00 дол.

Виставка триватиме до грудня ц. р.

У червні відбулася традиційна музейна весняна зустріч-пікнік на території монастиря св. Йосафата в Глен Кові, Н.-Й. Понад сто гостей взяло участь у цій зустрічі. Серед розкішної природи, під ласкавим теплом золотого сонця гості мали нагоду приємно провести час, насолоджуючись музикою та співом групи "Обереги".

Весняну зустріч зорганізував Комітет імпрез та придбання фондів при Управі УМ.

На цьогорічних загальних зборах УМ вибрано д-ра Осипа Данка на нового голову Управи УМ. На 1994—95 рік Екзекутива є в такому складі: Анна Кравчук, Іванна Рожанковська, Тетяна Тершаковець — заступниці голови, Роман Гавриляк, Віра Скоп — секретарі; Олег Савкін — скарбник, Ольга Гнатейко, Марія Томоруг і Тит Геврик — вільні члени. До Управи також увійшла від Союзу Українок Америки Варвара Бачинська.

Після прочитання та прийняття звітів голови Управи Тита Геврика, директора Марії Шуст, скарбника Олега Савківа та голови Контрольної комісії Володимира Рака, переважаючи голоси дискусії під час зборів були на тему нового музейного приміщення і необхідності вже починати перебудову. За минулий рік зібрано 930,000 дол. на перебудову

комерційного будинку на Іст 6-й вулиці на репрезентативний музей, і ця сума разом з фондами, які були зібрані в попередньому році, дійшла майже до 1.5 мільйона дол. при кінці 1993 року. Анна Алиськевич, голова Комітету придбання фондів на будинок УМ, з великим ентузіазмом звітувала про стан цієї акції і так захопила публіку, що за кілька хвилин було зібрано 27,000 дол. з поміж присутніх на залі. Член управи Христина Жарська-Шох передала чек на 15,000 дол. від анонімного жертводавця, як першу рату декларації на 55,000 дол., під умовою, що решта декларації дійде, коли почнеться перебудова.

Український Музей одержав дотацію в сумі 55,572 дол. від Федерального Institute of Museum Services (IMS), який дає дотації на адміністративні потреби музеїв Америки. Ці фонди будуть розподілені на два роки і призначені на поточну працю Музею. IMS повідомляє, що в цьому році вони одержали 1,159 апікацій від різних музеїв Америки, а з цього призначили лише 300 інституціям, між ними є і наш Музей. В листі до УМ пишуть: "Успіх вашого Музею в цій компетенції вказує на високий рівень професіоналізму всіх ваших працівників".

Музей також отримав дотацію в сумі 8,000 дол. на 1994—95 рік від New York State Council on the Arts на поточну працю Музею та 4,200 дол. кожного року протягом трьох років призначено на проведення курсів українського народного мистецтва, які відбуваються в Музеї на весні та восени.

У ЛЬВОВІ ПОМЕР МИХАЙЛО ОСАДЧИЙ

Зліва: Олесь Сергієнко, Михайло Осадчий, Вячеслав Чорновіл, Омелян Мінько. Львів, кінець лютого 1969 р. Фото з архіву родини А.-Г. Горбач.

Lviv. February 1969. Photo from the archives of family A. H. Horbach from left: Oles Serhienko, Mychajlo Osadchy, Vjacheslav Chornovil, Omelan Minko.

5-го липня ц. р. у Львові на удар серця помер відомий правозахисник, письменник, літературознавець Михайло Осадчий.

Народився М. Осадчий 22 березня 1936 р. в селі Курмани на Сумщині в селянській родині. Після закінчення середньої школи вчився на факультеті журналістики Львівського університету, ставши згодом викладачем університету, а також інструктором Львівського обкому КПУ. Через свою критику привілеїв партійної номенклатури і близькість до правозахисних кіл був ув'язнений під час першої хвили арештів в 1965 р. і відбув дворічне покарання в таборах суворого режиму в Мордовії. Після звільнення вже йому не вдалося влаштуватися на роботу, ні не мав змоги дістати дозволу жити у Львові разом з родиною. Свої поневіряння, а також атмосферу цькування, терору і нетерпимости супроти інакомислячих та критичної інтелігенції описав у своєму знаменитому "Більмі", повісті, що була поширена самвидавном і вийшла на початку 1970-их років на Заході.

1972 р. Михайла Осадчого захопила друга хвиля арештів, його засуджено як "рецидивіста" на 7 років ув'язнення суворого режиму та 5 літ заслання. Покарання відбував у горезвісному мордовському таборі ч. 17, де були з ним ув'язнені Богдан Ребрик, о. Василь Романюк, Данило Шумук та багато інших. На засланні був на Печорі, на півночі Росії. Там він уже знав, що його адоптувала Міжнародна Амнестія. Його

МИХАЙЛО ОСАДЧИЙ

Оббреханий, як пес у реп'яхах,
Гонитвою зацькований до впаду,
Із честю в серці, з шлунком у руках
Караюсь, мучуся, але не зву громади.

Громада розпливлася, як туман,
Немає України, жінки з сином,
А на раменах наклеп і обман,
Я цькований, закусаний до синя.

І як до слова слово, день до дня
Ув'язую ув'язнені хвилини,
І пустоцвітом опада брехня,
А плодом квітне тільки Україна.

Громадо, де ти? Явна повсякчас
Дружина Україна і Тарас.

англійська група щиро піклувалася ним, він отримувал на засланні багато листів зі закордону, і його друзі добилися, що його як автора адоптувало швейцарське відділення Міжнародного ПЕН-Клубу "Ув'язнені автори".

Як поет, Михайло Осадчий написав кілька збірок поезій, одна з них потрапила 1978 р. закордон і її видало 1979 р. нью-йоркське видавництво "Пролог" ("Квос еґо"). З цієї збірки друкуємо вірш про муки сумління ув'язненого громадського діяча.

Уже в 1987 р. Михайло Осадчий разом з іншими львівськими та східноукраїнськими правозахисниками включився в громадську роботу, редагував неофіційний культурно-політичний та літературний альманах "Кафедра", де поміщувалися, як на той час, ревелюційні матеріали, став співзасновником Української Асоціації Незалежної Творчої Інтелігенції, неофіційного угруповання авторів, що стояли біля правозахисницького руху. Врешті на початку 1990-их років він повернувся на викладацьку роботу, став відомим як поет великому колу українських читачів.

Некрологи про його смерть надрукували "Літературна Україна", "За волю України", а також група письменників зі Сумщини зі Спілки письменників України, членом якої він став після розвалу імперії, що вкоротила йому життя. Нехай рідна українська земля буде йому пером!

Анна-Галія Горбач.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

VOL. M

SEPTEMBER 1994

THE WHITE HOUSE
Office of the Press Secretary

August 24, 1994

REMARKS BY PRESIDENT BILL CLINTON IN VIDEOTAPING FOR THE THIRD ANNIVERSARY OF UKRAINIAN INDEPENDENCE DAY

THE PRESIDENT: It's a privilege to speak directly to you, the Ukrainian people, and congratulate you on your third Independence Day.

In the short span of three years, Ukraine has shown the world that a nation can rapidly set down the roots of democracy. This year's elections for President and Parliament are strong evidence of your commitment to a democratic future — and we congratulate you on them.

As Vice President Gore told President Kuchma when he visited Kiev earlier this month, the United States places a high value on our relationship with Ukraine. The American people strongly support your country's independence, its sovereignty, its territorial integrity. We believe in a stable, strong and prosperous Ukraine.

To help achieve those goals, the United States will support you as Ukraine proceeds down the difficult path of economic reform. At the recent meeting of the Group of Seven, I worked hard to secure a pledge of \$4 billion in assistance for your nation. Those funds will be put to work when your government takes practical steps to reform Ukraine's economy and introduce the free market. As you face the hard work of modernizing and rebuilding your economy, be assured that the United States stands ready to help.

The fruits of cooperation between our two nations can already be seen in our historic achievements on military and nuclear security matters. The leadership that Ukraine demonstrated when it became the first country to join NATO's Partnership for Peace is showing other nations the path to new security arrangements that will promote a truly unified Europe. Your nation's critical role in creating the trilateral statement on denuclearization will not only remove a source of great danger to you

and people all over the world, but also ensure that you receive fair compensation for the value of the nuclear warheads on your territory.

And I am confident that when Ukraine joins the 164 nations that have acceded to the nuclear NonProliferation Treaty, you will witness a range of new opportunities for your high-technology industries. These industries will have the chance to flourish in international commerce.

Here in the United States, as you know, we are especially proud of the Ukrainian-Americans who have helped to build our democracy and contribute so much to our society. I join with them in today's celebration of Ukraine's reborn statehood, and in recognition of Ukrainians the world over who have given so much for the cause of freedom and democracy.

The coming years pose many challenges, but I am confident that we are laying the foundation to meet them. Working together, I am convinced that my country and yours will continue to develop a deep and abiding relationship that serves our mutual interests. We look forward to working with your new President and Parliament to find new ways to strengthen the friendship between our peoples.

On this day, we should all recall those who fought for independence before us. Your great poet, Taras Shevchenko, a man born into serfdom, a contemporary of my nation's great emancipator, President Lincoln, dreamed that one day his countrymen would enjoy the fruits of independence. Today, on behalf of all the American people, I congratulate you on realizing Shevchenko's dream, and on the great years of freedom that lie ahead for all of you.

CONGRATULATIONS AND BEST WISHES FOR A HAPPY BIRTHDAY
TO OUR DISTINGUISHED HONORARY PRESIDENT
IWANNA ROZANKOWSKYJ
FROM ALL THE MEMBERS OF
THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA.

Round birthdays elicit philosophical ruminations and emotional outburst. Neither would be appropriate for Mrs. Iwanna Rozankowskyj. She is a woman of action, of reason, of orderly activity, and of results.

During her presidency, UNWLA was able to build up on the work and achievements of past presidents and go forward uniting both the past and the future. It was largely through her efforts that UNWLA became a force to be reckoned with in the National Council of Women and through it in the International Council of Women. We saw that at international conferences, in the role the UNWLA played during the centenary of the ICW in Washington in 1988, and in the role it plays today.

Ukrainian folk art often served as Ukraine's calling card when Ukraine was silent on the international arena. Mrs. Rozankowskyj's energy and determination were the major moving forces in helping the UNWLA-sponsored Ukrainian Museum in New York become widely recognized as one of the best small museums in the United States.

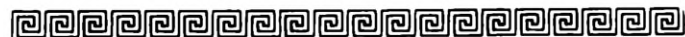
It was largely through her efforts that the Organizational network of the UNWLA sought out younger women and initiated the dialogue that resulted in many younger members of the community becoming active in social and political work, although not necessarily through the UNWLA.

By her professional work and through her activities at UNWLA, Mrs. Rozankowskyj was able to span both continents in harmonious and effective cooperation. As such she serves as a model for many women who see no tension between tradition and modernity.

Her interest in the history of the Ukrainian women's movement, and the fostering of the study of its past, did not and do not blind her from the needs of the organization and of women today.

Now, as Past President, and Honorary President, her role continues in helping with the editing of *Our Life*. Without you, Mrs. Rozankowskyj, we cannot visualize either our life or *Our Life*.

So, with appreciation for what you have done, we wish you many happy returns in what you will continue to do.

NEWS FROM THE HEADQUARTERS:

The annual meeting of the UNWLA National Board will be held on October 22 and 23rd. 1994.

REMINDER FROM THE UNWLA SCHOLARSHIP/ STUDENT SPONSORSHIP PROGRAM BUREAU:

The academic (school year) in Europe starts in September and October. We will be most grateful to sponsors who have students in Croatia, Romania, Italy,

Ukraine and other European countries, for sending donations to the UNWLA Scholarship Fund as soon as possible. Upon receipt of your contribution we will forward the stipend to your student. For any information regarding this program write to:

Luba Bilowchtchuk
UNWLA Inc
PO Box 172, Holmdel, N.J. 07733

ANNA KRAWCZUK
UNWLA SOCIAL WELFARE
AND UKRAINE

The Ukrainian National Women's League of America/Children of Chernobyl Relief Fund/General Electric Medical System Joint MRI Project reached its final stages on June 24, 1994, when GE MRI was airlifted from Dover Air Force Base, Dover, Delaware, by a US Air Force C-5 cargo plane to Kyiv, Ukraine. Its final destination was Kyiv Clinical Center of Trauma and Emergency Medicine Hospital, Dr. Georgy Roshchin, director. UNWLA Vice President Olga Trytyak and UNWLA Scholarship Program Chair Luba Bilowchtchuk together with UNWLA Branch 54 members were present at the press conference at Dover AF Base. UNWLA President Anna Krawczuk together with Social Welfare Chair, Lidia Czernyk, Dr. Chrystia Slywotzky and Nadia Nynka greeted the arrival of the US military plane at Boryspil Airport in Kyiv, Ukraine. UNWLA Branch 102 members thanked their Congressman Frank McCloskey for spearheading the effort to win State Department approval for the C-5 cargo plane and Senator Richard Lugar of Indiana, who played a pivotal role in this matter.

Dr. Chrystia Slywotzky, Dr. Ihor Sawchuk, Lidia Czernyk, Anna Krawczuk.

General Electric Medical Systems sold the MRI Max unit to the UNWLA and the CCRF at cost for \$350,000.00 (UNWLA's share is \$200,000.00, CCRF's commitment is \$150,000.00) and with a two year guarantee. We are grateful to General Electric. The MRI Max will help doctors in Ukraine hasten the diagnosis of patients, especially the children, who suffer from the effects (radiation) of the Chernobyl nuclear disaster.

Children resting at children's sanatorium "Dzherelo" in Truskawec, Ukraine.

Since the Chernobyl nuclear catastrophe on April 26, 1986, members of the UNWLA have been deeply concerned about the welfare and health of the accident victims-children and youth in particular.

Due to the political situation in the former Soviet Union at that time, even the aid offered by foreign governments, including the USA, was refused and deemed unnecessary. In the press releases from the USSR the actual situation of the effects of the radiation was greatly minimized. Although our hands were tied due to bureaucracy — our hearts were with the Ukrainian people, especially the youth and children who were the innocent victims of the circumstance.

Through the UNWLA Social Welfare, chaired by Lidia Czernyk, plans began to emerge and fund raisers started — just in case the iron curtain should open. By the year 1990 it became evident worldwide that the death toll of radiation victims was on an increase, large percentage of them being children. The decision was made by the UNWLA to use the funds raised for the purchase of medical equipment. In 1990 our first opportunity came when through the effort of CCRF the doors were opened to Ukraine and the first airlift with medical equipment and supplies was permitted by the Soviet Ukrainian government.

Lidia Czernyk with the medical staff of the Regional Pediatric Hospital in Lviv, Ukraine. Dr. A. Mendiuk, director.

In the years 1990-1992 UNWLA purchased directly from the pharmaceutical companies blood analysers for the Regional Pediatric Hospital in Lviv, Ukraine, at the cost of \$ 126,000.00. To the delight of Dr. Petruch, lab director, this state of the art medical equipment helps speed the blood analysis with the minimum of blood samples drawn from the small patients — the children. In his words: "the speedier the analysis — the faster the diagnosis and treatment". Through the efforts of Olha and Myron Hnateyko another blood analyser (value: \$10,000.00) was sent to a hospital in Dnipropetrovsk, Ukraine.

The possibility of the UNWLA/CCRF Joint MRI Project became a reality in 1993 when it was approved by the UNWLA Convention. The responsibility for coordinating fund raisers throughout the UNWLA fell on Lidia Czernyk.

Together with the Social Welfare Committee and with the cooperation of the UNWLA membership, Branches and Regional Councils, the needed funds were raised.

This great achievement was the result of sacrifice, hard work and countless volunteer hours of many "sojuzanky" throughout the USA who understood the importance and the need of this project. We appreciate the trust of the Ukrainian Americans and their communities who proved once again that our projects are worthy of their support. We thank them for their contributions and for having confidence in our organization.

On June 24, 1994, the UNWLA/CCRF/GE Joint Project became a reality after negotiations and appropriate agreements were signed by all parties involved. The keys to the MRI were presented to Dr. G. Roshchin and following the training of radiologists and technicians by General Electric, it will be in operation in the near future.

Both the Ukrainian National Women's League of America and Children of Chernobyl Relief Foundation received honorary citations from the government of Ukraine for the humanitarian medical aid that they have given to the people of Ukraine.

At the press conference at Boryspil Airport in Kyiv, led by Dr. Zenon Matkiwsky, Anna Krawczuk spoke to the assembly that included (besides reporters) representatives of CCRF, US Embassy, the Vice Premier of Ukraine, Mykola Zhulynsky, Dr. Bronyslaw Omencinsky and Deputy Volodymyr Yavorivsky of the Ukrainian government. She said: "Please allow me to convey greetings to you from all the members of 'Sojuz Ukrajinok Ameryky'. Our delegation includes Lidia Czernyk, the UNWLA Social Welfare Chair, who worked diligently and selflessly for several years in coordinating the fund raisers that enabled us to culminate this project: Dr. Chry-

Dr. A. Petruch showing the blood analyzer donated by UNWLA.

stia Slywotzky, an expert on the MRI — our member and consultant, Nadia Nynka, UNWLA Branch 4 member of New Jersey. We came to Kyiv to present GE Magnetic Resonance Imaging medical equipment to the people of Ukraine". In her short speech Lidia Czernyk said: "I am very glad that our joint project with the Children of Chernobyl Relief Fund and General Electric Company has been concluded. We are grateful to Dr. Zenon and Nadia Matkiwsky and General Electric Company for their help in realizing this great undertaking. We are particularly grateful to Drs. Chrystia Slywotzky and Ihor Sawchuk for their professional advice. We believe that this MRI system will enable highly qualified doctors and medical specialists of Kyiv's Emergency Hospital, under the directorship of Dr. Roshchin, in diagnosing the sick, children in particular. God's speed to all!"

The last speaker was Nadia Matkiwsky of CCRF, who emotionally expressed how much time, energy and money was needed to culminate this project.

The next day, in the presence of the director of Kyiv's Health Department, Dr. Mykola Hulchij, Dr. Volodymyr Jurchenko and the medical staff of Kyiv's Emergency Hospital, Dr. Zenon Matkiwsky and Anna Krawczuk presented the keys to the MRI to Dr. Georgiy Roshchin. Reception followed.

While in Kyiv, Anna Krawczuk and Lidia Czernyk met with the President of Sojuz Ukrajinok of Ukraine, Atena Pashko and VP Olha Hron, to discuss current matters of mutual interest and make plans for the future. Previously, Ms. Pashko requested medical equipment for "Dzherelo" — a children's sanatorium in Truskawec, Ukraine. An agreement had to be drawn up before children's fibrogastroscope could be presented to "Dzherelo". Plans were made to meet in Lviv.

Through the efforts of Dr. Natalia Preobrazenska, President of The Fund to Save Children of Ukraine from the Chernobyl Tragedy, Anna, Lidia and Dr. Chrystia were able to visit the Department of Children's Phophylactic and Therapeutic Stomatology at the Ukrainian State Medical University in Kyiv.

There they were greeted by Professor Larysa Khomenko and her medical staff and a tour of the hospital enabled the visitors to witness how the children are being treated for the dental problems incurred mostly as a result of the Chernobyl radiation fallout. The lack of medicines and even essential items such as tooth paste and tooth brushes, added to their problems. The need is great and the children are many.

A visit to Chernobyl area was essential because Lidia Czernyk visited the village of Opachichi in 1990 and organized Sojuz Ukrajinok at that time. UNWLA Social Welfare has been providing both financial and moral support to women of Opachichi. On the way to this village, we stopped in the Ivankiv district, Kyivan county, where we had the opportunity to meet with residents and learn about their lives. In Ivankiv we were

Dr. Chrystia Slywotzky distributes candy at Ivankiv kindergarten.

welcomed in a kindergarten. Seventy small children sang welcoming songs for us. As a token of appreciation, Lidia and Chrystia distributed candy. With the permission from the authorities we were able to enter the village of Opachichi, located in the Chernobyl zone.

The reunion of Lidia with the women was very emotional — they were very happy to see her and were taken completely by surprise. Our short visit ended quickly and we had to leave this memorable scene — storks nesting on the rooftops of the village houses, eerie looking black and brown burnt forests, ghost villages, with the exception of few residents who decided to return "to die" and hovering above all this — the tragedy of Chernobyl. Chrystia, Lidia and I will remember this visit for a long, long time.

Back in Kyiv a meeting at the Social Welfare Bureau was on our agenda. Since 1993 UNWLA Social Welfare expanded its activity to include thirteen sister-cities of Ukraine with UNWLA Regional Councils. This new concept of coordinated humanitarian aid follows the directives of World Council of Ukrainian Social Services (of World Congress of Ukrainians) under the leadership of Olha Danyliak of Canada, who was in Ukraine at the time. Social Services in Ukraine focus on orphaned children living with relatives, large families, the handicapped, the elderly, the shut-ins, etc. All are in either physical, moral and/or financial need. The aid received from their sister-organizations is distributed and/or delivered. Each Social Welfare Agency is to report to Main Social Welfare Office in Kyiv, which in turn will give annual accounting to the WCUSS and to the sister-city organization. It is a new concept of coordinated human-

itarian aid in Ukraine that reaches the people that are usually forgotten. We liked what we saw.

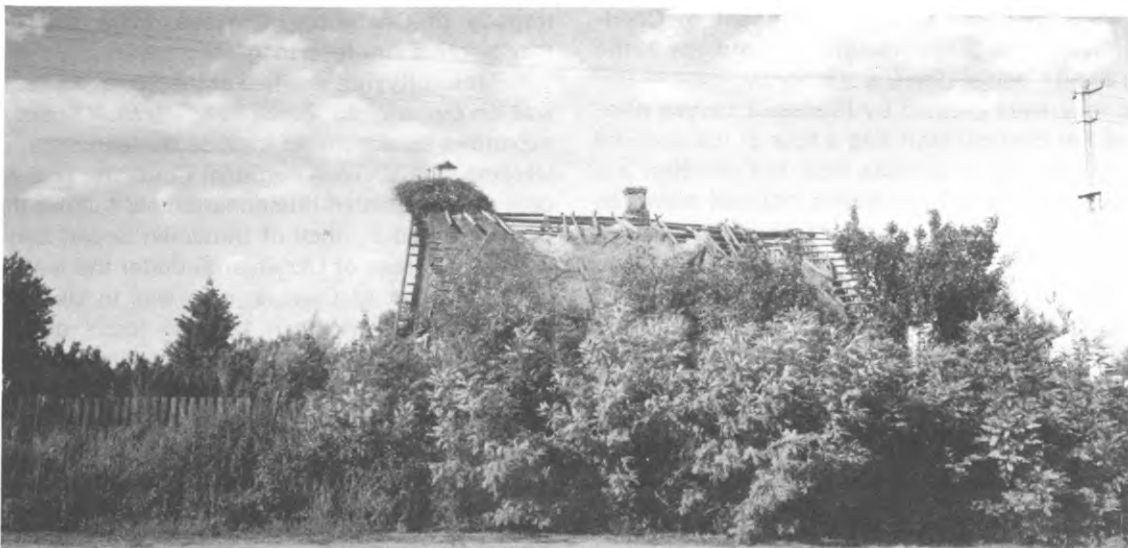
In Lviv, we met again with Atena Pashko — this time to deliver the gastroscope to “Dzherelo” sanatorium. We were very warmly received and after signing of the documents, Lidia formally presented this medical equipment to Dr. Serhij Sarancha. He informed us that over six thousand children are treated at this beautiful hospital annually and that they come from all parts of Ukraine. Sojuz Ukrajinkok took this sanatorium under their wing. In turn, upon their recommendation, the sanatorium accepts six ill children per month for treatment at no cost. We were glad to be a part of this arrangement and we hope that with the help of our membership we will be able to medically equip this children's center. The first on our list is an ultrasound medical equipment. As Dr. Sarancha explained — the children that come here for treatment have had enough radiation exposure. Any diagnostic tool that is radiation free will be greatly appreciated. We understood.

While in Lviv we visited Dr. Mendiuk at the Lviv's Regional Pediatric Hospital and saw the laboratory equipped by UNWLA in prior years. It is fully operative since 1991 and has helped the doctors in diagnosing young patients. We expressed our gratitude to all benefactors who contributed to the **UNWLA Medical/Chornobyl Children Fund** and we informed Dr. Mendiuk of this fact. He understood and conveyed his appreciation.

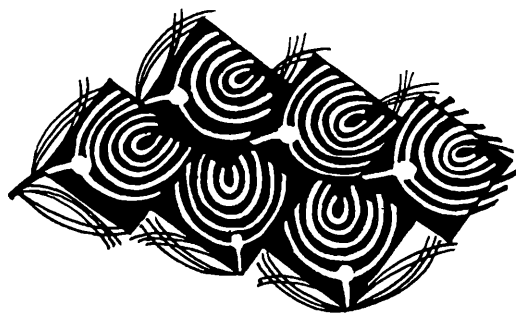
Since 1925 UNWLA membership, and Social Welfare in particular, has been concerned about the welfare of the children in countries where Ukrainians lived and settled — Poland, Yugoslavia, Brazil, Argentina and Paraguay and others. The time has come to be aware of the problems in Ukraine. At this crucial period of young independent Ukraine we must look ahead to Ukraine's future — their children. Healthy children are the future

of a healthy nation. Ill children are it's demise. We understand the hardships people of Ukraine are presently enduring but an illness of a child, any child, is something that noone wants to forsee. Yet in present day Ukraine, due to Chornobyl catastrophe, there are many sick children. Too many of them will not have a future. As mothers and with compassion in our hearts we understand the pain each mother of an ill and/or dying child has to endure. The real Chornobyl mother is the one that has burried her child and will always carry the pain in her heart. If, through our efforts, at least one child's life will be saved, then all our efforts would not be in vain. In summary: from 1990 UNWLA Social Welfare has purchased and donated about half a million dollars worth of new medical equipment to Ukraine. We also purchased hearing aids, wheel chair for a hadi-capped child, medicines for different hospitals in Lviv, Kyiv and other cities. In 1992 we gave one thousand dollars to Maria Drach, president of Zhinocha Hromada, for orphan children. UNWLA Branches and individual members are continuing to send packages containing food, vitamins, dried fruit, clothes, books and other necessities. At the same time we are not forgetting the needs of Sojuz Ukrajinkok of Ukraine.

The Welfare Chair, Lidia Czernyk, is working diligently with her committee members, especially treasurer Anna Rak, to make sure that each donation is properly allocated and spent. And it is. All committee members are volunteers and donate their time and expertise to the cause. We thank them all for that. It is our obligation, as a non-profit organization, to go forward with our plans. We believe in continuous support of the membership of the Ukrainian National Women's League of America and the Ukrainian American communities.

A sign of hope — storks nesting on the rooftop in the village of Opachichi, Ukraine.

PRESS—RELEASE

MEDICAL CONSEQUENCES OF THE CHORNOBYL CATASTROPHE IN UKRAINE

(8 YEARS AFTER THE ACCIDENT)

Medical consequences of the Chornobyl accident are becoming clearer with each postaccident year. It is connected both with accumulation of results of medical studies, detailed deepening of radiological investigation of the territory of Ukraine and determination of concept and criteria of assessment of the Chornobyl NPP accident consequences in the Ukrainian Law.

In concordance with the state objectives and for implementation of the Ukrainian law on issues of the Chornobyl catastrophe, the basic goal of activities of the Ukrainian Health Ministry is establishment of the State /National/ Registry of victims, the single system of registration, reconstruction of dose loadings and medical and sanitarian support for the victims. Only under condition of establishment of such system, scientifically substantiated assessment of health status for each individual and the whole population in general, development of organization of medical and prophylactic measures, implementation of appropriate treatment and sanitation, would be possible.

Nowadays the Ukrainian Registry of the victims includes (as of January 1994) data for 405,576 individuals; there are 36,000 individuals included into the Military Medical Registry of the Ministry for Internal Affairs and the Security Service of Ukraine.

In data bank of the Registry there are more than 100,000 results of direct measurements of thyroid irradiation doses in 1986, about 40,000 reconstructed irradiation doses, about 200,000 results of measurements of incorporated caesium. Besides, there are 150,000 results of radioummune studies, up to one million results of haematological studies.

The Health Ministry of Ukraine is conducting an analysis of health status of suffered population using the most recent methods.

The health care system establishments together with the Research Institute for Endocrinology and Metabolism

have determined (by results of analyses) that in structure of morbidity among children and adolescents special attention be given to diseases connected with changes in thyroid.

In recalculation per 100,000 of children's population number of cases of thyroid cancer among Ukrainian children during 1981-1985 deviated within 0.04-0.06. In 1990 this index increased to 0.23, in 1991 — to 0.19, and in 1992 it was 0.41, in 1993 — 0.36: it exceeds pre-Chornobyl level in 6.5-10 times. Particularly, in most effected areas of Ukraine this index is considerably higher: in Kyiv oblast (region) 2.4 (1992), (in 1993 — 1.73); in Chernihiv oblast — 1.1 (1992), (1993 — 1.73); in Rivno oblast — 1.7 (1992); in Zhytomyr oblast — 0.6 (1992), (1993 — 0.63). The increase of mortality is specially noticed in the city of Kyiv (1.45 cases in 1992, 1.12 — 1993) and Cherkassy oblast (1.3 cases).

The official statistics are confirmed by data of deepened complex investigation by health care system establishments and the Research Institute for Pediatrics, Obstetrics and Gynecology, Research Center for Radiation Medicine, Academy of Medical Sciences of Ukraine, within the framework of the "Children of Chornobyl" Program. This data indicates that indices of extension of thyroid hyperplasia, I-II degree, diseases of digestion organs nasopharynx, nervous system, respiratory organs, lymphadenopathies, anaemias, vegetovascular dystonia, allergic diseases in contaminated areas exceeds by several times the morbidity indices of children from conditionally clean areas.

For last years mortality among pregnant women has been growing. The diseases of kidneys, have increased from 12 to 51 percent, cardiovascular diseases — from 19 to 63 per cent, and iron deficiency anaemias — from 17 to 65 per cent. The growth of cardiovascular diseases is observed on account of functional disruptions of type

of vegetovascular dystoniae — up to 59.5 per cent, hypertension — 18.3 per cent, rheumatism — 18 per cent, others — 4.2 per cent.

Dramatically important scientific and medical problem of monitoring, assessment of health status and organization of implementation of measures on medical and sanitarian support of individuals — “liquidators” — having taken direct part in the Chornobyl NPP accident clean up — requires constant attention.

Presently, information has been accumulated in the National Registry of Ukraine about health status of 119,344 liquidators (114,302 men and 5,042 women). Analysis of morbidity dynamics of this contingency testifies about presence of negative changes both in intensive and extensive indices. After years of observation general morbidity per 1 000 examined persons has grown from 5.81 per cent in 1982 to 14.09 per cent in 1993 (Ukraine — 53.44), including neoplasms — from 8.55 per cent in 1988 to 22.02 per cent in 1992 (Ukraine — 7.73 per cent), malignant neoplasms — from 1.64 per cent to 7.19 per cent per 1,000 (including digestion, respiratory haemopoiesis organs, thyroid gland).

Among diseases of endocrine system excess in 10-15 times is noticed for indices of adult population in Ukraine (including thyroid hyperplasias, thyroidites (10 times), diabetes mellitus).

Morbidity among liquidators on class of blood circulation system diseases (including hypertension, ischemic heart disease) also exceed considerably indices peculiar for the Ukrainian population.

If in 1988 invalidisation index among liquidators had been 2.6 per cent among men and 2.5 per cent among women, in 1990 this index increased to 12.4 per cent and 12.1 per cent respectively, and since 1991 (after making changes in criteria of inclusion of victims into I category) this index reached 34.8 per cent for men and 60.7 per cent for women, it can be connected both with changes in health status and impact of social and psychological factors.

At the same time mortality indices confirm once again unfavourable situations with health status of liquidators: despite — relatively young age of this contingency (age, 25-45) mortality indices annually increase from 2.26 per cent in 1988 to 6.6 per cent in 1992 (in 1989 — 3.2 per cent, in 1990 — 3.3 per cent, in 1991 — 3.9 per cent, in 1993 — 5.9 per cent).

The same tendencies, with lesser results, take place in assessments of health status of other suffered categories (evacuees and population residing on contaminated areas).

Total number of deceased among contingencies suffered as a result of the Chornobyl catastrophe exceeds 90,000 persons for 1988-1993.

Mostly effected is population of the elderly residing in contaminated areas, but the number of deceased among the liquidators reached already almost 4,000 persons (3 836 for 1988-1993, including 1,275 persons in 1993) and evacuees 2,510 (571 — in 1993).

In its order for scientific investigations the Ukrainian Health Ministry determines priorities for scientific issues of health status of people working in the 30-km zone.

The following objectives will promote solution of problems of medical aid, scientific and medical support after assessment of consequences of the Chornobyl catastrophe and development of prognosis of health status of suffered contingencies:

1. Adoption of the State Program on Elimination of consequences of the Chornobyl NPP accident.

2. Priority in this Program, Goal Subprogram, be given to medical aid for victims as follows:

- provision of measures on treatment and health care support of children, liquidators and suffered population;

- maintaining and improvement of the National Registry as the system of registration and provision of medical aid for victims;

- provision of enhanced level of medical aid on account of goal centralized measures with medicine and organization of specialized establishments.

3. The basic goals of the medical science should become:

- scientific and medical support of the State Registry of victims, as the system of health care provision by the way of development and implementation of measures of organizational and medical character, assessment and prognosis of their health status for each individual and the whole suffered population, development of medical and methodological principles of goal medical follow-up, treatment and sanitation of victims, retrospective dosimetry, improvement of a system of expertise of impact of the Chornobyl NPP accident consequences at health status of victims;

- study of mechanisms of low radiation doses action and complex multifactoral impact of the Chornobyl catastrophe on human health;

- study of role of radioecological, social, hygienic and psychological factors in interrelate complex of impact on health status of people residing in contaminated areas including other categories of victims. Improvement of the expertise on the impact of the Chornobyl NPP accident consequences effecting health status of population;

- development and implementation of prophylactic medical measures, new methods of diagnostics, treatment and sanitation of victims.

ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ФРАНЦУЗЬКА ЮШКА З ТУРГУНОМ

- 5** горняток курячого бульйону
- 1** конверта желатини без смаку
- 4** ложечки свіжого, або **2** ложечки сухого тургуну (Taggagon)
- 1** цитрина або зелена цитрина (lime) нарізана в кружальця
- 2** ложечки дрібно нарізаної зеленої петрушки.

Зварити курку на бульйон день наперед. Протидити. Курку можна вжити на запіканку або салату. Бульйон вкласти на ніч до холодильника. Наступного дня зібрати з бульйону товщ. На кожен тарілку дати кружальце цитрини і посипати тургуном.

ЮШКА ЗІ СВІЖИХ ОГІРКІВ

- 2** ложки масла або маргарини
- 1** велика цибуля
- 5** середньої величини огірків
- 2** лаврові листки
- 6** зерняток перцю
- 1/4** горнятка борошна (муки)
- 6** горняток курячого бульйону
- сіль і перець до смаку
- 1** горнятко вершків (half & half)
- 1** ложка цитринового соку
- кисла сметана
- дрібно нарізаний кріпець

Приготувати бульйон наперед, як у попередньому приписі.

Стопити масло і всмажити дрібно нарізану цибулю і нарізані в кружальця, обрані зі шкурки огірки (1/2 огірка залишити). Додати лавровий листок і зернятка перцю. Накрити посуд і варити, щоб огірки

були прозорі. Додати борошно і замішати. Потроху додавати бульйон. Варити 30 хвилин. Перетерти юшку через ситко або вжити електричну мішалку. Посолити і поперчити до смаку. Дати до холодильника, щоб юшка була холодна. Перед подаванням додати вершки і цитриновий сік. Нарізати в кружальця залишеного півогірка і дати до юшки.

До кожної тарілки юшки дати ложку кислої сметани і посипати нарізаним кріпцем.

ОВОЧЕВА ЮШКА

- 2—3** кварта перевареної води
- 1** великий (34.5 унції) слоїк яблучного соку (apple sauce)
- 1** коробка (20 унцій) морожених полуниць (strawberry)
- 3/4** коробки ванільового пуддінгу (instant)
- 1** горнятко молока (може бути відтовщене)
- 1** горнятко кислої сметани

Розморозити полуниці. Перетерти через ситко або на електричній мішалці (blender). Змішати яблучний сос з водою, загріти до кипіння. Додати полуниці.

В малій мисці змішати пуддінг з молоком і влити до холодної юшки. Додати кислу сметану і вкласти до холодильника.

ЮШКА З БРОКОЛІ

- 1** горнятко дрібно нарізаної цибулі
- 2** стебла селери, дрібно нарізані
- 2** коробки (10 унцій) нарізаних морожених броколі
- 4** кубики курячого бульйону
- сіль і перець до смаку
- 3** ложки борошна (муки)
- 1 1/2** горнятка вершків (half & half)

Зварити цибулю і селеру в 3/4 горнятка води, щоб були м'які. Зварити броколі в невеликій кількості води (8 хвилин). Перецідити і додати до цибулі і селери. Заварити курячі кубики в 4-ох горнятках води. Розколоти борошно з водою і змішати з юшкою. Перецідити, перетираючи, і вистудити. Додати вершки і знову вкласти до холодильника.

ПОМІДОРОВА ЮШКА НАШВИДКО

- 2** баньки (10 унцій) конденсованої помідорової юшки
- 1** горнятко вершків (half & half)
- 1** горнятко відтовщеного молока
- 1** горнятко обраних із шкурки і дрібно нарізаних помідорів
- сіль і перець до смаку
- 1** ложка дрібно нарізаного кріпцю

Всі складники разом вимішати, охолодити і перед поданням дати трошки (додатково) нарізаного кріпцю.

ХРОНІКА ОКРУГ

ОКРУГА НОВА АНГЛІЯ

ХРОНІКА ЗА 1993 РІК

Відділ	Місцевість	Голова
66-ий	Нью-Гейвен, Конн.	Ірена Гладка
73-ий	Бріджпорт, Конн.	Тамара Пеленська
93-ий	Гартфорд, Конн.	Ярослава Кукіль
106-ий	Гартфорд, Конн.	Наталка Рудько
108-ий	Нью-Гейвен, Конн.	Уляна Зінич
121-ий	Нью-Брітейн, Конн.	Анна Хомин

Округа має 6 відділів і 140 членок.
Головою Окружної Управи є Ірена Гладка.

ПРАЦЯ ПО ВІДДІЛАХ

66-ИЙ ВІДДІЛ має 24 членки. Відбулося п'ять ширших сходин і два засідання Управи. Під час ширших сходин культурно-освітня референтка Ліда Фіцалович провела кілька цікавих гутірок. Делегатки на Конвенцію США О. Кизик і Л. Фіцалович звітували про Конвенцію та поділилися своїми враженнями. У січні Відділ влаштував Просфору для громадянства, а в жовтні обід, дохід з якого (1,500 дол.) переслано Українському Музеєві. Для придбання фондів улаштовано великодній і різдвяний базари та продаж печива. Вислано дві пачки на Україну і п'ять до Бразилії. Відділ втратив дві жертвенно-працьовиті членки — бл. п. Софію Данко, яка трагічно загинула, і Ростиславу Яхницьку, яка виїхала.

73-ИЙ ВІДДІЛ нараховує 18 членок. Відбулося двоє ширших сходин. Для придбання фондів Відділ улаштував запуски і продаж вареників. На Фонд медичної допомоги дітям — жертвам Чорнобиля Відділ пожертвував 1,156 дол.

93-ИЙ ВІДДІЛ має 36 членок. Відбуто два засідання Управи і вісім ширших сходин з різноманітною програмою. У січні відбуто загальні збори. У лютому висвітлено прозорки з подорожі Рози Воробель вздовж західного бережжя Північної Америки. У березні Катруся Гадзевич прочитала реферат "Душа, що жевріє" в пам'ять Олени Дучимінської, а у листопаді — реферат про Наталену Королеву. У квітні і грудні влаштовано великодній і різдвяний базари для придбання фондів. У червні влаштовано пікнік

для членок Відділу, їх родин і запрошених гостей, а в грудні — спільний полуденок для членів Відділу з родинами. Відділ має десять стипендійних спонсорів і вислав 2,250 дол. до стипендійної референтури. Вислав також книжки на Луганщину.

106-ИЙ ВІДДІЛ має 26 членок. Відбуто сім ширших сходин і шість засідань Управи. У квітні на сходинах В. Чудовська прочитала рецензію на книжку "По чужині" Віки Івченко, а Галя Балабан провела цікаву гутірку "Вмирання і смерть". У червні Люба Кінах і Меланія Кузьма звітували про Конвенцію США та поділилися своїми враженнями. У серпні улаштовано пікнік у Люби Кінах для членок Відділу і їх родин. У листопаді Відділ улаштував традиційні "Вишивані вечорниці". Вечорницями провадила Галя Дуда, під час яких висловлено признання і вручено нагороди за кращі вишивки: сукні, блюзки, сорочки, краватки. У вечорницях допомагали також членки 93-го Відділу. У листопаді В. Чудовська поділилася з членками враженнями від подорожі по Україні. Для придбання фондів Відділ улаштував великодній і різдвяний базари. У грудні в Галі Балабан відбулася різдвяна зустріч для членок і їх чоловіків. З огляду на несподівану сніговію на зустріч прибуло дуже мало осіб. Відділ є меценатом Українського Музею, утримує стипендія в Бразилії та стовідсотково передплачує "Наше Життя".

108-ИЙ ВІДДІЛ має 19 членок, з яких п'ять входило до складу Окружної Управи. Відбуто дев'ять ширших сходин. Під час одних сходин Марія Гуненко прочитала цікаву доповідь про творчість юної поетеси Віки Івченко. У червні зорганізовано для нью-гейвенської громади поїздку автобусом на Український фестиваль у Нью-Джерзі і восени до Українського Музею в Нью-Йорку на виставку трипільської культури. Членки Відділу допомагали Окрузі у проведенні "Чайного вечора" з нагоди 50-ліття "Нашого Життя". Христина Мельник вела програмою вдалого вечора. Від початку свого заснування у 1970 р. Відділ втримує суботню світличку, яка є під проводом учительки Катрусі Бамбер. Відділ має стипендія у Бразилії; є меценатом Українського Музею, а музейна референтка Дарія Марків, як і попереднього року, провела коляду на Музей. Членки помагали у проведенні концерту танцювальної групи "Веселка", дохід з якого був призначений на лікування Маріанки Романич, яка потерпіла від катастрофи у Чорнобилі.

121-ИЙ ВІДДІЛ має 17 членок.

Валентина Чудовська.

ПРОСИМО РЕФЕРЕНТОК ВІДДІЛІВ, ОКРУГ ТА ДОПИСУВАЧІВ ДО НАШОГО ЖУРНАЛУ ПРИСИЛАТИ МАТЕРІАЛИ — ЗВІТИ, ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО ВІДБУТІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ, ДОПИСИ З РІЗНИХ НАГОД — НЕ ПІЗНІШЕ, НІЖ МІСЯЦЬ ПІСЛЯ ВІДБУТОЇ ІМПРЕЗИ.

СПІЗНЕНИЙ ДОПИС ТА ЧАС НА ЙОГО ПРИГОТУВАННЯ ДО ДРУКУ СТВОРЮЮТЬ СИТУАЦІЮ, В ЯКІЙ ДОПИС ВТРАЧАЄ АКТУАЛЬНІСТЬ.

РЕДАКЦІЯ

ДОПИСИ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ СУА

ПРАЦЯ ДЕНВЕРСЬКОГО ВІДДІЛУ СУА.

Українська громада у Денвері є досить мала, а однією з найактивніших організацій є саме Союз Українок Америки. В березні у приміщенні німецького клубу "Едельвейс" відбувся цікавий мініфестиваль з участю представників різних етнічних груп. Як це звичайно ведеться у нас, участь у цій імпрезі брав також наш Відділ. Численні відвідувачі мали нагоду ознайомитися з українськими танцями у виконанні ансамблю "Постоли" і скуштувати солодкого печива, виготовленого союзнянками.

Перед великодніми святами у Денверському

історично-природничому музеї відбулась друга цікава імпреза з участю членок нашого Відділу. Крім уже традиційного показу писання писанок (Марія та Одарка Фіглюси) американці мали нагоду скуштувати українських пасок та інших страв, що організувала Надя Виннич, послухати українських пісень, виконаних на бандурі Оксаною Мишинською, та ознайомитися зі зразками українського народного одягу і сучасною його інтерпретацією у виконанні авторки цих рядків.

Оля Ярема-Винар,
пресова референтка.

СТИПЕНДІЇ СУА ДУЖЕ ПОТРІБНІ ДЛЯ БРАЗИЛЬСЬКОЇ УКРАЇНИ

Новоерей о. Сергій Джміль з батьками Левкадією і Григорієм та спонсорами Мартою і Зеноном Василькевичами.

Brazil. Newly ordained seminarian, Rev. Sergio Chmil with his parents Mr. & Mrs. Georgio and Leokadia Chmil and his long time sponsors, Mr. & Mrs. Zenon and Marta Wasylkewych.

День 17 квітня 1994 року був дуже важливим у житті колишнього стипендиста о. Сергія Джміля. В ту неділю Владика Єфрем Кривий, ЧСВВ, при сослуженні 12 священників висвятив нового працівника у Христовому винограднику.

Молодому о. Сергієві — 25 років. Він народився в колонії біля містечка Малет у Парані в родині Леокадії і Григорія Джмілів, побожних і працьовитих батьків, в яких є семеро дітей.

Наступної неділі, 24 квітня, нововисвячений о. Сергій в асисті 6 священників відправив першу Службу Божу. Після Св. Літургії було традиційне "стискання голів" і благословення.

Незважаючи на осінню пору, погода була гарна й тепла, так що батьки о. Сергія могли прийняти гостей на городі біля своєї хати. Ми були щасливі, що допомогли стипендією питомцеві з Бразилії і

дочекалися бути присутніми на його першій Службі Божій та дістати від нього єрейське благословення.

У Бразилії ми були 8 днів і мали нагоду відвідати школи, семінарію Отців Василіян, новіціяти, сиротинець і монастирі. Велику працю серед дітей і старших на колоніях ведуть катехитки і їхні вихованки. Тепер головою Згромадження Катехиток є Ольга Корчагін. Катехитки святкували минулого року 50-ліття існування. 30 років стипендійної акції СУА зробили велику працю, щоб піднести рівень життя на колоніях.

У 1995 р. в Бразилії будуть святкувати 100-ліття поселення українців, де підрастає вже 4 і 5 покоління. Треба з гордістю сказати, що ці поселення є ніби перенесений до Бразилії клаптик України зі збереженими народними й релігійними традиціями.

Марта і Зенон Василькевичі.

В СВОЇЙ ХАТІ — СВОЯ ПРАВДА

*Зліва: Оля Гринків, Емілія Ониськів, Надія Стрипар, Уляна Мерак, Юлія Стойко, Олена Лісківська, Марта Йованович, Ліда Колодчин, Оріся Лончина, Марта Василькевич.
Home — Sweet Home. UNWLA Detroit Regional Council Officers ceremoniously burning mortgage papers.*

У суботу, 4 червня, відбулося святочне спалення позики — довгу Домівки СУА в Дітройті. Голова Округи Ліда Колодчин привітала почесну голову Округи Павлину Будзол, голів відділів, союзниць і всіх присутніх. Округа СУА в Дітройті є власником Домівки і цілого комплексу, вона не тільки сплатила довг, але рівночасно забезпечила кошти його утримання. Льокатори сплачують рати і покривають всі видатки, пов'язані з адміністрацією будинку. Дітройтська Округа є єдиною в цілій Америці, що має власну Домівку, з якої користають не тільки союзницянки, але

й багато інших громадських організацій. Купівля цього будинку має довгу історію, але при Божій допомозі і жертвенності членок Союзу Українок Америки ціль досягнено і довг сплачено. Голова висловила сердечну подяку ініціаторам, будівельному комітетові, головам Окружної Управи, головам відділів та всім жертводавцям, які своїми щедрими пожертвами допомогли купити, перебудувати і прикрасити Домівку. Сьогодні Округа має свою хату, яку передасть молодшим союзницям, щоб вони продовжували працю на Божу славу і добро України.

UNWLA members in front of the UNWLA Detroit Regional Council building.

Олена Лісківська, колишня голова Округи, довголітня голова 81-го Відділу, членка будівельного комітету, коротко розповіла історію Домівки СУА, яка почалася ще у 1958 році з ініціативи бл. п. М. Слюсарчук. В 1985 р. старанням будівельного комітету Округи куплено будинок при вул. Раєн і 11 миля у Воррені, оформлено позику, проведено ремонт. За вісім років довг сплачено і тоді відбулося святочне спалення "мортгеджу".

Голові будівельного комітету Лідії Колодчин вручено квіти і почесну грамоту заслуги, а Орісі Лончині висловлено признання за довголітнє головство

і піклування Округою. Знана всім гумористка Марта Шехович прочитала сатиричний вірш "Фінале".

Церемонію офіційного спалення "мортгеджу" провела колишня голова Округи і довголітня членка будівельного комітету Рома Дигдало. Символічне спалення виконали голови всіх відділів і почесна голова Округи Павлина Будзол. В милій атмосфері піднесено тост за всіх членок СУА нашої Округи.

Олена Панчак,
пресова референтка.

ЗУСТРІЧ З ЮНОЮ ПОЕТЕСОЮ

"Україно моя засніжена, запечалена колісковими", — пише Віка Івченко у вірші "Доля". З глибини маленького серденька виходять ці поетичні рядки про рідну і найчарівнішу землю — матінку Україну, де народилася і зростала юна поетеса, де робила свої перші поетичні спроби.

Чарівні краєвиди старовинного Києва, де проходило дитинство Віки, надихали її, ще зовсім маленьку, на перші поетичні спроби. До того ж в родині Віки дітей навчали любити рідну землю, її історію, мову та невмирущу українську пісню, бо саме вона є виховником молодої людини.

Надзвичайно відверто, цікаво, образно розпові-

дала Віка про своє життя на зустрічі, яку організував 19-ий Відділ СУА у Трентоні 10 квітня ц. р. Її розповідь вміло перепліталася поетичними рядками, вибірково взятими з її збірок. А є їх у поетичному доробку 13-річної поетеси вже чотири, різноманітних за тематикою і надзвичайно цікавих за змістом.

Швидко пролетів час зустрічі з Вікою, залишивши в серцях присутніх насолоду і гордість за рідну Україну, де народжуються великі генії. У кінці зустрічі Віка Івченко залюбки ставила автограф на куплених збірочках її віршів.

Мирослава Терещук.

УСМІХНИСЯ!

ХТО ЯК СПИТЬ

Хлібороб: — На селі ми йдемо спати разом з курми.

Малий хлопець: — Ов, а ми радше спимо у власному ліжку.

ФОНД ІМ. ОЛЕНИ ЛОТОЦЬКОЇ

Складаю **50.00 дол.** на Фонд ім. Олени Лотоцької.
Барбара Таські.

Замість квітів на свіжу могилу нашої членки **бл. п. Марії**

Федак складаємо **50.00 дол.** на Фонд ім. Олени Лотоцької.
Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

12-ий Відділ СУА, Клівленд, Огайо.

ФОНД РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ СУА

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефанії Боднар** на Фонд репрезентації СУА складаємо **125.00 дол.**, в тому числі: 25.00 дол. — Михайлина і Мирослав Юрчуки; по 20.00 дол. — Олександра Крупа з сином Борисом, Тетяна Чучман; по 10.00 дол. — Григорій Пасічник з дружиною, Марія Хромовська, Надія і Ярослав Римарі, Ольга і Касіян Семчуки, Софія Бішко, Ольга Лаба.

З нагоди золотого ювілею з найкращими побажаннями дальших творчих успіхів журналові та добродійної праці СУА складаємо **1,000 дол.** на Фонд репрезентації СУА.

Д-ри Таїса і Андрій Раки.

В пам'ять **бл. п. Юліяна Химинця**, чоловіка Марії Хименець, складаємо 25.00 дол. на Фонд Репрезентації СУА.

Ірина і Богдан Чайківські.

В світлу пам'ять мами Ірини Кіндрачук, **бл. п. Климентини Загайкевич** складаємо 25.00 дол. на Фонд Репрезентації СУА.

Ірина і Богдан Чайківські.

В світлу пам'ять **Евгенії Колцьо**, мами Лесі Матійцю, складаємо 25.00 дол. на Фонд Репрезентації СУА.

Ірина і Богдан Чайківські.

ЗАПАСНИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефана Паньківа** на Запасний Фонд "Нашого Життя" через 49-ий Відділ СУА в Баффало, Н.Й., зложили: 25.00 дол. — Ірина і д-р Семен Дорощаки, по 20.00 дол. — Ореста Перейма, д-р Уляна Лоза; 15.00 дол. — Анна і Петро Поліщуки; по 10.00 дол. — Ірина Лаврівська, Домка Завадівська, Марія і Дмитро Дранки, Тетяна і Микола Паславські, Єва Ковтало, Оксана Салдит, Мирослава Ройца, Ярослава Борачок, Софія Мандзій, Ірина Ходань; 5.00 дол. — Анастасія Пугач. **Разом 185.00 дол.**

В світлу пам'ять **Стефана Паньківа**, чоловіка довголітньої членки 49-го Відділу СУА в Баффало, Н.Й., **185.00 дол.** на Запасний Фонд "Нашого Життя" зложили: Марія Паньків — 150.00 дол., Ірина Дорошак і Оксана Салдит — 35.00 дол.

На свіжу могилу **бл. п. Надії Юрчинської**, довголітньої членки 19-го Відділу СУА в Трентоні, Н.Дж., членки та приятелі склали **80.00 дол.** на Запасний Фонд журналу "Наше Життя". В тому числі: 50.00 дол. — Богданна Осадца; по 10.00 дол. — Таня Дяків-Оніл, Анастасія Бойцун, Надія Гафткевич, Марія Глушок, Ярослава Любка, Оксана Микитин.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 50-ліття "Нашого Життя" пересилаємо **100.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу.

73-ий Відділ СУА, Бріджпорт.

Щиро дякую **голови і членам 62-го Відділу СУА в Глен Спей, Нью-Йорк**, які відзначили моє 80-ліття святочним обідом. З цієї нагоди складаю **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Наталія Гаврилюк, членка 62-го Відділу СУА в Глен Свей, Нью-Йорк.

З нагоди уродин дорогої **Наталії Гаврилюк** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Наталії Гаврилюк бажаю міцного здоров'я, радості на багатій літа.

Мирослава Паладій.

У 80-ті роковини з дня народження нашої членки **Наталії Гаврилюк** складаємо **30.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а Наталії Гаврилюк бажаємо в щасті і здоров'ї прожити багаті літа.

62-ий Відділ СУА, Глен Спей, Нью-Йорк.

З нагоди 50-ліття журналу 28-ий Відділ СУА в Ньюарку пересилає **300.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

28-ий Відділ, Ньюарк.

З нагоди 50-ліття журналу "Наше Життя" членки 50-го Відділу СУА в Ен Арбор шлють щирий привіт і побажання дальших успіхів. Пересилаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

50-ий Відділ СУА, Ен Арбор.

Вітаючи Почесну голову нашого Відділу СУА **Ольгу Гарванко** з нагоди її 90-ліття, бажаємо їй доброго здоров'я,

радості і всього найкращого. З цієї нагоди пересилаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

54-ий Відділ СУА, Вілмінгтон.

З нагоди 50-ліття "Нашого Життя" пересилаю **50.00 канадських дол.** на Пресовий Фонд. Ювіляріві бажаю "Многая літа".

**Соломія Дроздовська,
Едмонтон, Канада.**

З нагоди 50-ліття "Нашого Життя" на його Пресовий Фонд складаю **25.00 дол.** через 64-ий Відділ СУА.

Олена Качала.

Як вияв вдячності за поміч в часі моєї складної операції серця, складаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Членка 82-го Відділу СУА Ольга Гірна.

З нагоди 35-ліття нашого 54-го Відділу пересилаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

54-ий Відділ СУА.

З нагоди 90-літнього ювілею мого чоловіка Степана складаю **150.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Галина Волянська.

In memory of **Leontyna Halazenko** donated to Press Fund of "Our Life" magazine: \$25.00 Halyna Panchak, \$20.00 Irena Lonchyna, Roma Dyhdalo, \$10.00 V. Hordynsky, O. Makar, M. Jovanovich.

На Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" складаю **30.00 дол.**

Наталія Даниленко.

З нагоди золотого ювілею для підтримання журналу складаю **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" з найкращими побажаннями на майбутнє.

Анастасія Смеречинська.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

В 50-ту річницю трагічної смерті **Стефанії Гусар-Козак** і **Анни Зеновії Гусар** складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Марія і Степан Матвійкиви.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Олега Слюзара** складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **25.00 дол.**
Марія і Степан Матвійкиви.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Володимира Папуги** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а дружині п. Катрусі з родиною висловлюю щирі співчуття
Зеновія Зарицька з родиною.

В сумну дев'ятнадцяту річницю відходу у вічність мого незабутнього чоловіка **Василя Гусара** та в шосту річницю відходу мого дорогого брата **Тараса Букачевського**, замість квітів в їх пам'ять посилаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".
Дарія Гусар.

В пам'ять **бл. п. Анастасії Кравс**, співосновниці, першої голови та довголітньої секретарки 68-го Відділу СУА в Сиракузах, складаємо **60.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".
68-ий Відділ СУА, Сиракузи.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ореста Дичкевича**, брата скарбнички 33-го Відділу Люсі Медичької, складаємо **150.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Люсі Медичькій та родині бл. п. Ореста складаємо щирі співчуття.
33-ий Відділ СУА, Клівленд.

У світлу пам'ять **Анни Любинської**, замість квітів на її могилу, приятелі та члени парафії архистратига Михаїла у Філядельфії зложили **185.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". В тому числі: **50.00 дол.** — Христина Турченко; **по 20.00 дол.** — С. і Ю. Бережницькі, Р. і Т. Левицькі, Люба Онуферко; **по 10.00 дол.** — Віра Кліш, Галина Крохмалюк, І. Мазепа, Іванна Петик, Ольга Сас; **по 5.00 дол.** — А. І. Дзівак, Наталія Карпюк, Л. С. Люба, Надія Оранська, Марія Шумська.

Замість квітів на могили наших матерів: у 8-му річницю смерті **бл. п. Стефанії Лайдукевичів Миськів** і в 23-тю річницю смерті **бл. п. Ірини з Михайлових Дурбак** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Юрій і Маруся Дурбак-Миськів.

У світлу пам'ять мого найдорожчого і незабутнього чоловіка **мгра Івана Гаврилюка** складаю **50.00 дол.** на журнал "Наше Життя".
Іванна Мельник-Гаврилюк.

Замість квітів на свіжу могилу дорогої і незабутньої **д-р Ліди Голінатої** пересилаю **30.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Марійці Винарчук і Таїсі Богданській висловлюю глибоке співчуття.
Ольга Цар.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Наді Юрчинської**, колишньої членки 11-го Відділу СУА, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо найщиріші співчуття.
19-ий Відділ СУА, Трентон.

Замість квітів на свіжу могилу моєї кузинки **бл. п. Дарії Витанович** складаю **30.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюю щире співчуття.
Юлія Тарнавська з родиною.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анастасії Датценко** посилаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". В тому числі: **по 10.00 дол.** — Стефанія Гавриляк і Ярослава Ковач.

У пам'ять **бл. п. Анни Любинської** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" склали: **25.00 дол.** — Олег і Люба Кінахи; **по 20.00 дол.** — Paul & Helen Hunchuk, Оксана Ленець; **по 10.00 дол.** — Лідія Яців, Стефанія Лукомська.
Разом: 85 дол.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анни Михайлів**, мами нашої приятельки Марійки Турянської, складаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо глибоке співчуття.
Ліда і Василь Колодчини.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мирона Горока**, брата нашої голови Відділу Наталки Рудько, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
106-ий Відділ СУА, Гартфорд.

У світлу пам'ять **бл. п. Наді Данилюк** складаю **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюю глибокі співчуття.
Олександра Кіршак.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайла Юзеніва**, чоловіка членки нашого Відділу Лесі Юзенів, складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а родині висловлюємо глибокі співчуття.
83-ий Відділ СУА, Нью-Йорк.

В пам'ять **Анни Вельган**, матері нашої колишньої членки Анастасії Мерещак, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо найщиріші співчуття.
93-ий Відділ СУА, Гартфорд.

Замість квітів на свіжу могилу **Галини Колодуб-Тимочко**, довголітньої членки 47-го Відділу СУА, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
47-ий Відділ СУА, Рочестер.

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої товаришки з гімназійних часів у Тернополі **Наді з Топольницьких Юрчинської**, складаю **30.00 австралійських дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
Дарія Німців.

Замість квітів на могилу **Ньоні Полевич** складаю **30.00 австралійських дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".
Дарія Німців.

В пам'ять нашої дорогої членки **бл. п. Зінаїди Озарук** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
62-ий Відділ СУА, Глен Спей.

В пам'ять найдорожчих незабутніх родичів з родини **Квасів-Модрицьких** замість квітів на їхні могили на Україні складають **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя"
Володимир і Магдаліна Кваси.

Замість квітів на могилу **д-ра Юліяна Химинця** складаємо **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" та висловлюємо дружині п. Марії наші співчуття.
89-ий Відділ СУА, Кергонксон.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Анастасії Даценко**, Почесної членки нашого Відділу, складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".
73-ий Відділ СУА, Бріджпорт.

Замість квітів на могилу **бл. п. Михайла Захарківа**, чоловіка нашої членки Марії і брата нашої членки Анни Стельмах, складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо наші щирі співчуття.
59-ий Відділ СУА, Балтимор.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марти Надозірної**, мами нашої членки Ольги Корж, складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя", а п. Олі з родиною висловлюємо наші найщиріші співчуття.

59-ий Відділ СУА, Балтимор.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Володимира Коверка**, чоловіка нашої колишньої членки п. Теодозії, складаємо **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо наші найщиріші співчуття.

65-ий Відділ СУА, Нью-Брансвик.

В пам'ять **бл. п. Наді Данилюк** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" складаємо **100.00 дол.**

83-ій Відділ СУА в Нью-Йорку.

В пам'ять мого чоловіка **бл. п. Теодора Лучишина** пересилаю **10.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Марія Лучишин, 33-ій Відділ СУА, Клівленд.

В пам'ять **бл. п. Анни Велитович**, мами Катерини Ляльки, членки 47-го Відділу СУА в Рочестері, зложили на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **100.00 дол.**, в тому числі: **по 10.00 дол.** Л. Домбчевська, А. Ейна, А. Капітан, І. Мартинець, І. Шмігель, Т. Шутер; **8.00 дол.** — І. Лещинин; **7.00 дол.** — А. Бах; **по 5.00 дол.** — О. Ганушевська. М. Крамарчук, М. Лилак, І. Руснак, А. Чорнобиль.

В пам'ять **бл. п. Теодора Гривнака** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили **50.00 дол.**: Тамара Гривнак — дружина, сини: Северко з ріднею, Орест, Роман.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Романа Гаєцького**, чоловіка нашої членки, складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Шановній дружині Олі Гаєцькій висловлюємо найщиріші співчуття.

83-ій Відділ СУА, Нью-Йорк.

Замість квітів в пам'ять **бл. п. Іди Кабин** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя" та висловлюю мої глибокі співчуття доні Стефі та синові Василеві з родинами.

Іванна Мартинець.

З приводу смерті **св. п. Галини Коленської**, членки 29-го Відділу СУА в Чикаго, пересилаємо вислови глибокого співчуття родині покійної, а замість квітів на могилу складаємо на Пресовий Фонд "Нашого Життя" **640.00 дол.**

29-ий Відділ СУА, Чикаго.

Замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої мами **бл. п. Анни Велитович**, доволітньої голови Відділу СУ в Рогатині на Україні до 1939 року, яка відійшла у вічність на 96 році життя, складаю **100.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Катруся Велитович-Лялька з родиною.

У світлу пам'ять мого незабутнього чоловіка **Ігоря Мельника** складаю **100.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Оксана Мельник.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ярослави Оренчук** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Чоловікові і дітям висловлюю щирі співчуття.

Тарас Лукач.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Катрусі Рижій**, членки 50-го Відділу СУА складають **215.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". В тому числі: **50.00 дол.** — Е. і Д. Роте; **по 25.00 дол.** — Т. і З. Шевчуки, Е. і С. Рогачі, У. і Г. Панчаки; **по 20.00 дол.** — Р. і О. Трешньовські, О. і Л. Чапельські. Родина — **50.00 дол.**

Замість квітів на могилу **св. п. Марії Гузар** складаю **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Катерина Кобаса.

В світлу пам'ять **Олімпії Хойнацької** пересилаю **20.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". Родині висловлюю щирі співчуття.

С. Дроздовська.

В пам'ять **Стаха Цибака**, чоловіка членки 54-го Відділу СУА Софії Цибак, висилаємо **15.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

54-ий Відділ СУА, Вільмінгтон, Де.

Замість квітів на свіжу могилу **Івана Веґери** складаю **25.00 дол.** на Видавничий Фонд СУА.

Надія Дейчаківська.

В пам'ять моїх дорогих **батьків, бабусі Анелі і діда Григорія Бартоша** пересилаю **35.00 дол.** на Видавничий Фонд СУА.

Стася Романишин.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. мґра Мирослава Андрія Мартинця**, незабутнього чоловіка шановної членки 47-го Відділу Іванки Мартинець, пересилаємо **320.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя", а родині висловлюємо щирі співчуття. Пожертви склали: **100.00 дол.** — д-р Борис і Марта Шмігелі; **60.00 дол.** — д-р Алфеюс і Стефанія Кавин-Стенфілд; **по 25.00 дол.** — Анатолій і Слава Коби, Михайло і Катерина Ляльки, Франко і Стефанія Павлович-Вовкович, Любомир і Люба Шмігелі, Ярема і Леся Павловичі; **20.00 дол.** — Мирон і Уляна Баб'юки; **15.00 дол.** — Катя Кузиляк.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Маріяна Борачка** складаємо **25.00 дол.** — Стефанія Осадця, та **10.00 дол.** — Осипа Денека на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Замість квітів на могилу нашої почесної членки **бл. п. Софії Закревської** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

74-ий Відділ СУА, Чикаго.

Замість квітів на могилу нашої членки **бл. п. Ірени Дмитерко** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

74-ий Відділ СУА, Чикаго.

Замість квітів на могилу **бл. п. д-ра Андрія Мацюрка**, чоловіка нашої членки Міри Мацюрка, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

74-ий Відділ СУА, Чикаго.

У світлу пам'ять **Ірени Хоми-Мельник** складаю **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Христя Навроцька.

Замість квітів на могилу моїх знайомих: **св. п. Веселовської та Дениса і Марії, Остапа Квітковських** складаю **40.00 канадських дол.**

Соломія Дроздовська.

Замість квітів на свіжу могилу **сл. п. Василя Паращака** — батька нашої членки Миросі Йовст та брата нашої членки Марії Корчевої, складаємо **80.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". В тому числі: 91-ий Відділ СУА — **50.00 дол.**, Оля Цегельська — **10.00 дол.**, Марія Корчева — **10.00 дол.**, Надя Цегельська — **10.00 дол.**

Продовження на 36 стор.

МЕДИЧНИЙ ФОНД ДІТЯМ І МОЛОДІ — ЖЕРТВАМ ЧОРНОБИЛЯ

ПОЖЕРТВИ З РІЗНИХ НАГОД ЗА ЧЕРВЕНЬ І ЛИПЕНЬ 1994 Р.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У сороковий день смерти **бл. п. Анни Велган**, матері нашої членки Анастазії Мерещак, через 56-ий Відділ СУА в Норт-Порті, Фл., на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля зложили: **по 20.00 дол.** — Оксана Мельничин, Леся і Роман Романишини; **по 10.00 дол.** — Марія Наваринська, Зоя Филипович, Раїса Кохно, Марія Чорній, Богдан Висоцький, Ірена Радзикович, Софія Боруевич, Стефа і Михайло Павлічки, Стефа й Іван Олійники; **по 5.00 дол.** — Надія Іванчук, Надія Мандрусак, Ярослава і Володимир Біляки, Анна Скіц. **Разом 150.00 дол.**

У пам'ять **бл. п. д-ра Теда Річардсона**, чоловіка членки 51-го Відділу СУА д-р Іванни Мартинюк-Річардсон, на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля склали: **по 50.00 дол.** — Христина М. Джермігов, Гілда К. МкКлейн, Алекс і Мирослава Цибрівські; **35.00 дол.** — Мері І. Томас; **30.00 дол.** — Григорій і Теофілія Куликівські; **по 25.00 дол.** — 51-ий Відділ СУА, Валерій Хринівський, Г. М. Матвишин, Уляна Тишинська; **по 20.00 дол.** — Марія Пискір, Анна Пискір, Ірена Новак; **по 10.00 дол.** — Ірена Сабат, Надія Шимоняк, Юлія Логущ, Ярослава Пискір, Марія Сидор, Меланія Ступницька; **2.00 дол.** — Анна Черень. **Разом 437.00 дол.**

На свіжу могилу **бл. п. Василини Микитин** в пам'ять покійної на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля **50.00 дол.** склали Марта й Юрій Ожги через 19-ий Відділ СУА в Трентоні, Н.-Дж., а родині висловлюють глибоке співчуття.

Вшановуючи пам'ять **бл. п. інж. Романа Раковського**, складаю 30.00 дол. на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля. Пані Любі і родині висловлюю щирі співчуття.

Поля Книш.

В пам'ять **бл. п. Лева Кокодинського**, що помер 24 травня ц. р., складають **50.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля

Ірена й Богдан Чайківські.

Замість квітів на могилу дорогої нам і незабутньої **бл. п. Іванни Асі Цісик** складаємо **200.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Софія й Іриной Темницькі.

В пам'ять моїх батьків **Антонія і Ксені Корчалів** складаю **40.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

БарбараТаські.

В пам'ять **бл. п. Романа Лемчака** секретар 283-го Відділу УНСоюзу Григорій Гавришко переслав **172.50 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля (через 83-ій Відділ СУА).

Замість квітів на свіжу могилу мого дорогого шваґра **Лева Кокодинського** складаю **50.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Євстахія Гойдиш.

У пам'ять покійного **бл. п. Луки Старанчука**, дружина, родина і приятелі зложили через 92-ий Відділ СУА на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля: **по 20.00 дол.** — Катерина Старанчак — дружина, Романа і Микола Яворські — дочка з чоловіком, Стефанія і Євген К. Бренич — дочка з чоловіком, Тамара і Проф'їрйо Панкевичі; **15.00 дол.** — Параня Шваґля; **по 10.00 дол.** — Анна і Микола Яворські, Марілін ДеСоціо. **Разом 115.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Зенона Козака**, чоловіка нашої членки Лідії Козак, через 56-ий Відділ СУА в Норт Порті, Фл., на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля зложили: **25.00 дол.** — Марія і Мирон Наваринські; **20.00 дол.** — Катерина і Степан Качмарські, **по 10.00 дол.** — Анастазія і Володимир Мерещаци, Ярослав Букачевський, Оксана і Михайло Тарапатські, Анна Самофал, Зоя і Микола Филиповичі; **по 5.00 дол.** — Надія Іванчук, Марія Чорній, Оксана Мельничин, Марія й Омелян Граби, Леся Татарко, Н. Н. **Разом 125.00 дол.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Ярослави Оренчук**, однієї з засновниць нашого 107-го Відділу СУА в Сан Хозе, Ка., складаємо **50.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля і **50.00 дол.** на Фонд Суспільної Опіки СУА.

Марта Косарчин з родиною.

В світлу пам'ять **д-ра Ігоря Мельника** родина і приятелі зложили на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля і на Фонд Суспільної Опіки при СУА. На Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля: д-р Ярослав і Оріса Іванці, Орест і Марія Ерстенюки, Ярослав і Ольга Заплітні, Марія Карасевич, Ольга Мартинюк. **Разом 300.00 дол.**

У світлу пам'ять **бл. п. д-ра Юліяна Химинця** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля жертвую **10.00 дол.**, а дружині Марії і дітям висловлюю щирі співчуття.

Софія Барусевич.

У світлу пам'ять **бл. п. Надії Данилюк**, членки 83-го Відділу СУА, замість квітів, на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля родина, приятелі і членки 83-го Відділу СУА зложили: **155.00 дол.** — Миролуб Лозинський; **по 100.00 дол.** — Оксана і Євген Тиханські, Міра й Олександр Білани, Теодора і Василь Федорціві; **75.00 дол.** — приятелі сина Нестора Данилюка з Нью-Йорку, з департаменту плянування; **60.00 дол.** — Туня і Олег Данилюки; **по 50.00 дол.** — Марта й Юрій Менцінські, Дарія і Джін ДіРести, Марта Данилюк, Христя і Андрій Данилюки, д-р Барбара Інтеґлія, Адріян і Люїз Данилюк, Нестор Данилюк; **по 25.00 дол.** — проф. Честер Рапкін, Марія і Євген Стахиви, Олімпія і Володимир Роговські, Люба і Павло Михалевичі, Ольга Вареля, Варка Швед, Анна Олійник, Софія і Євстахій Масники; **по 20.00 дол.** — Стефанія Савчук, Лідія й Ярослав Черники, Міля і Роман Рогожі, Ірина й

Ярослав Куровицькі, Люба і Микола Галіви, Анна і Володимир Раки; **по 10.00 дол.** — Ярослава і Роман Костирки, Лідія Крушельницька, Еліза і Василь Панчаки, Наталія Дума, Стефанія і Микола Ганушаки, Іван Щупак. **Разом 1,320.00 дол.**

In memory of the late **Alexander Linnik**, donation was made to Chornobyl Children's Fund in the sum of **\$50.00**.

Ala Novicky.

На Фонд Суспільної Опіки США — діти в Бразилії: д-р Анастасій й Іванна Горчинські, д-р Ярослав і Ярослава Панчуки, д-р Мирослав і Олена Харкевичі, Богдан і Христина Дзюки, Григорій і Теофіла Куликівські, Марія Дорожинська, Василь і Люба Каліни, Анастасія Хариш. **Разом 200.00 дол.** Загальна сума із згаданих фондів — **500.00 дол.**

У пам'ять відходу у вічність **бл. п. Ярослава Рака** жертвують на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля: **по 50.00 дол.** — Оксана Луцька, Петро Рак. **Разом 100.00 дол.**

З нагоди

З приводу відходу на іншу працю нашої довголітньої співробітниці **Ади Кулик** в її імені складаємо **660.00 дол.** на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля.

Співробітники Українського Відділу "Голосу Америки" і телеграми "Вікно в Америку", Вашингтон.

Прихід з продажі книжки "Мальви" Камілія Гук в сумі **136.00 дол.** складає на Медичний Фонд Дітям і Молоді — Жертвам Чорнобиля

75-ий Відділ США, Мейпелвуд, Н.-Дж.

Пожертви

Володимира і Степан Сливоцькі, Нью-Йорк	1,000.00 дол.
Борис Галаган, Нью-Йорк	100.00 дол.
Андрій Іванюк через 22-ий Відділ США	10.00 дол.

СУСПІЛЬНА ОПІКА США

Замість квітів

2 квітня ц. р. на 95 році життя упокоївся наш дорогий тато, дідо і прадідо. Родина і приятелі поклали на сироти в Україні: **140.00 дол.** — Ірена й Григор Кузьми; **100.00 дол.** — Марія і Михайло Кузьми; **по 50.00 дол.** — Оріся і Орест Дацківи, Ірена і Богдан Чайківські, Оля і Мирон Гнатейки, Роксана і д-р Богдан Харкевичі, Люба і д-р Теодор Крупи, Віра і Зенон Салевичі, д-р Леся й Ярослав Ткачі, Ірена Охримович; **40.00 дол.** — Люба і Маркіян Онуферки; **20.00 дол.** — Анастасія й Іван Пиртки. **Разом 700.00 дол.**

In Loving memory of **Natalia Kobylansky**, donations were made for Welfare Fund — orphans in Ukraine in the sum of **\$40.00**.

Antonia & Wasył Alboschy and Marta & Adrian Alboschy.

Суспільна опіка — "Допомога бабусям"

В пам'ять шкільної товаришки Асі Кандяк-Цісік складає **25.00 дол.** на Фонд Суспільної Опіки США — "Допомога бабусям"

Д-р Ліда Паньків-Ляшевич.

На Конвенції Товариства Сенйорів УНС, яка відбулася ц. р. в червні на Союзівці, з ініціатииви Ірени Руснак з Рочестеру, Н.-Й., схвалено пожертву в сумі **300.00 дол.** на Фонд Суспільної Опіки США — "Допомога бабусі" на Україні.

10-ий Відділ США	Філядельфія, Па	100.00 дол.
66-ий Відділ США	Нью-Гейвен, Кт	100.00 дол.

Щиро дякуємо

Лідія Черник, **Анна Рак,**
референтка Суспільної опіки скарбничка Суспільної опіки.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ДАТКИ ВІД 1 КВІТНЯ ДО 31 ТРАВНЯ 1994 р.
(Продовження)

В пам'ять **св. п. Ірини Висоцької** складаємо **100.00 дол.** на потреби УМ.

Д-р Роман і мгр Ольга Морози.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірини Висоцької** складаємо **25.00 дол.** на потреби УМ.

Ярослав та Ярослава Букачевські.

In memory of **Dr. Lobodiak**, I am donating **\$20.00** to the Ukrainian Museum.

Dr. Billy Hancock.

У пам'ять покійного **д-ра Михайла Лободяка** складаємо на потреби УМ: **по 50.00 дол.** — Об'єднання Українських Ветеринарних Лікарів Канади.

Д-р Мирослав Гладішевський.

В пам'ять **бл. п. д-ра Михайла Лободяка** складаємо на потреби УМ: **100.00 дол.** — Нестор Лободяк; **по 50.00 дол.** — Юрій і Христина Свистуни, the Tom Riley Law Firm.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мирослава Мартинця** складаємо **25.00 дол.** на потреби УМ, а родині покійного та п. Іванні висловлюємо наше глибоке співчуття.

Іван і Стефан Олійники.

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. Марії Шкарупи**, матері нашої приятельки Наді Виннич, складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Марія і Одарка Фіглюси.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Володимира Шуста** складають на Будівельний Фонд УМ: **по 50.00 дол.** — д-р Осип Данко, Ярослава Яросевич (через 64-ий Відділ США), Володимир Грицин, Марта Цимбаліста, Марія Когутяк-Гладка.

В пам'ять **бл. п. Володимира Шуста** складаємо **30.00 дол.** на потреби УМ.

Олег і Лідія Савківи.

У світлу пам'ять **бл. п. Володимира Шуста** складають **175.00 дол.** на потреби УМ Галина і Лючіано Траверзі, Ліда і Володимир Синенькі, Надя і Раджер Норттропи.

Замість квітів на свіжі могили **бл. п. Параскевії Жолобецької**, мами Лесі Місьонг, та **бл. п. Марії Шкарупи**, мами Наді Виннич, складаємо **75.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Оля Казевич та Дозя і Євген Федаки
(38-ий Відділ США).

В пам'ять **бл. п. Миколи Скасківа**, який помер 16 лютого ц. р. складаємо **400.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ: п-во Стойківи, Іван Кобаса, Осип Мороз, Микола Бадран, Ірена Новозенюк, Марія Скасків.

В пам'ять **інж. Атанаса М. Мілянича** складаємо **50.00 дол.** на потреби Українського Музею.

Євстахія Мілянич і Мотря Мілянич.

Замість квітів на могилу **бл. п. Лени Сушків**, яка померла у Клівеленді 20 квітня ц. р. складаю **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Дарія Билова.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Стефанії Щуровської** складаю **20.00 дол.** на потреби УМ.

Софія Дачишин.

В пам'ять наших приятелів **бл. п. Мирослава та Ірени Прончаків** складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. Дочці Христині і синові Романові з родинами висловлюємо нацирші співчуття.

Володимир і Софія Костюки.

В пам'ять **бл. п. Ірени Щербанюк, бл. п. Марії Левицької і бл. п. Романа Раковського** складаємо **30.00 дол.** на потреби Українського Музею.

64-ий Відділ СУА.

In memory of **Ivan Tershakovec** we are donating **\$25.00** to the Ukrainian Museum's Bulding Fund.

Sr. S.W. & Annice Silberberg.

В пам'ять **бл. п. д-ра Андрія Мацюрака** складають на Будівельний Фонд УМ: **по 100.00 дол.** — д-р Юрій Сосенко, д-р Марія Сосенко; **по 25.00 дол.** — Володимир та Естел Ястребські, Ірена Довбак, д-р Я. і Ксеня Данилишини; **по 20.00 дол.** — Богдан і Христина Джуки, Джонанна Целевич.

У світлу пам'ять покійного **д-ра Андрія Мацюрака** складаємо **100.00 дол.** на потреби УМ.

Д-р Олександр і Ярослава Гудзяки.

В пам'ять **бл. п. Остапа Оленицького** складаю **50.00 дол.** на потреби УМ.

Дарія Кузик.

В пам'ять **бл. п. Марти Грицин** складаємо **100.00 дол.** на потреби УМ.

Олег і Лідія Савківи.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олени Сушків**, членки 33-го Відділу в Пармі, Ог., зложили: **по 10.00 дол.** — Міра Грабець, Дарія Кузьмин, Люба Лешньовська, Іванка

Шкарупа, Емілія Воляник; **по 5.00 дол.** — Марія Антонів, Стефа Балагутрак, Люба Боднар, Ольга Дем'янчук, Анна Глинська, Стефа Городиська, Марія Юрків-Футей, Ірина Кріса, Люся Медицька, Олена Мовчан, Володимира Полянська, Міля Русин, Віра Смаль-Стоцька, Ірина Стахур, Марта Сидір, Стефа Вільшанецька, Леся Волошин. Іванка Вовк, Ірена Кашубинська; **2.00 дол.** — Стефа Шевчук. Родині та особливо Орисі Савчак висловлюємо найщиріші співчуття.

В пам'ять **бл. п. Зенона Козака**, чоловіка нашої членки Ліди Козак, членки й приятелі 70-го Відділу зложили: **100.00 дол.** — д-р Любомир і Марія Явні; **по 50.00 дол.** — Оля і Михайло Мочули, Ірена і Богдан Чайківські; **по 25.00 дол.** — Марія Бакалець, д-р Богдана Свистун, Маркіян і Наталія Титли, Ярослав і Ольга Чипаки, Мирослава Тершаковець, Юрій і Марія Українські; **по 20.00 дол.** — Марія Борбич, Ольга Буртик, Олена Верстюк, Світлана Марченко, Леся Мочула, Люба Чолган, Ірина Цапар, Олена Бобиляк; **по 15.00 дол.** — Дарія Колатало, Марія Мартинюк; **по 10.00 дол.** — Анна Ваньо, Ядвига Дяченко.

Замість квітів на свіжу могилу нашого друга **бл. п. Зенона Козака** склали на УМ: **по 100.00 дол.** — Володимир і Уляна Дячуки, Т. і В. Кривулича, Марія Семанишин; **по 50.00 дол.** — Мирон і Ольга Гнатейки, Лідія Черниченко, Ольга Смаль, Віра і Стефан Бирнсі, Ярослав і Галина Оберишини, Григорій та Ірена Кузьми, Роман Гавриляк і Марія Тершаковець; **25.00 дол.** — Мирон і Оксана Салдати.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайла Юзеніва** складаємо **25.00 дол.** на потреби УМ.

Igor і Наталія Соневицькі.

Замість квітів в першу річницю смерті нашої дорогої приятельки **бл. п. Олі Банах-Муссаковської** складаємо **50.00 дол.** на потреби УМ.

Богдан і Єлисавета Казимири.

В пам'ять **бл. п. Зінаїди Озарук** складаю **30.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.

Марта Цимбаліста.

In memory of **Mary Blashchuk** of Bloomfield, MI and in memory of **Maria Kwitkowski** of Orchard Lake, MI, I am donating **\$50.00** to the Ukrainian Museum.

Anastasia Volker.

ПОПРАВКА

У квітневому числі журналу "Наше Життя" на стор. 32 у рубриці "Замість квітів" у пам'ять **бл. п. Святослава Гординського** Олена Кисілевська подарувала **20.00 дол.**, а не 10.00 дол., як було написано. Перепрошуємо за помилку.

ДАТКИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

(ВІД 1 ДО 30 ЧЕРВНЯ 1994 Р.)

По 200.00 дол. — Роман і Мотря Слоневські та Христина Воевідка, 86-ий Відділ СУА;

160.00 дол. — д-р Реймонд Шустер;

по 150.00 дол. — Любомир і Оксана Крушельницькі, Михайло і Любов Дармохвали;

125.00 — Орест і Лідія Білоуси;

по 100.00 дол. — д-р Іларій і Світлана Чолгани, д-р Мирослав і Люба Прокопи, Олександр і Софія Скопи, Олена Карпак, д-р Олег та д-р Іванна Ратичі, д-р Зенон і Надія Матківські, Юрій і Оксана Сосенки, д-р Теодор і Міра Залуцькі;

по 50.00 дол. — Марта Базарко, Ольга Кулинич, Зеновія Воробець, д-р Денис і Міра Стахіві, д-р Ярослав Рожанковський, Ярослав і Ольга Городецькі, д-р Мурей Сенкус, Василь і Ольга Явдошини (через 1-ий Відділ), Борис Галаган, Стефанія Меркепо, Надія Микитей, Лідія Кий, д-р Юрій і Христина Свищуки, Анна Політило, Марія Капліста, Михайло Соф'як, Оксана Рак, Осип і Наталія Сигіді, Тит і Софія Геврики, Марта Рудик, д-р Осип Данко, Стефан та Іванна Рожанковські, Мирон і Любов Чолгани;

по 40.00 дол. — Анна Серант, Кирило та Ірена Григоровичі;

Продовження на 3-ій стор. одкладинки

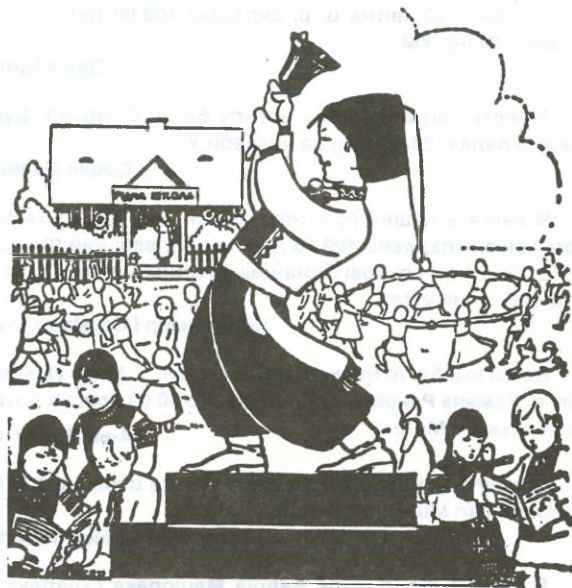
НАШИМ ДІТЯМ

МАЛИЙ ШКОЛЯР

Ой як був я ще маленький, то пестився коло неньки. А тепер вже не пещуся. Беру книжку та й учуся. Скоро рано дзвінок вчую, зараз в школу я мандрую. Одягу я не шукаю, бо в порядку все складаю. В школі добре я міркую. Все затямлю, що почую. За те вчитель мене любить. Батько, ненька приголубить.

Ой нема то так нікому, як школярику малому. Він не журиться ніколи. Бере книжку, йде до школи. А в тій книжці образочки, а в тій книжці співаночки. І наука і забава, бо та книжечка цікава. Бо та книжка — рідна ненька. Притулю їй до серденька. Усі листки прочитаю. Скарб науки призбираю.

"Веснянка" (Букварева читанка). Коломия, 1919 р.

ЯК МАЛЕНЬКЕ, МАЛЕНЬКЕ ЯБЛУЧКО СТАЛО ВЕЛИКИМ

Це було маленьке, маленьке яблучко. Серед інших яблук, що росли на гілочках розложистої старої яблуні, воно було найменше. З заздрістю поглядало на своїх братиків і сестричок.

— Які вони великі, товстенькі, рум'яні ростуть! Ніколи мені не бути таким! — сумно думало воно.

Прибігли до садочка діти, заглядали на яблуню. Все вишукували собі найкращих яблук. Наближалось свято Спаса. Кожна дитина хотіла віднести посвятити в церкві своє яблучко в той день. Діти намічували яблучко, яке кожне з них хотіло зірвати того дня. А маленького яблучка ніхто не помічав...

— Оце на самому вершечку моє! — сказав Михайлик. — Я сам полізу його рвати...

— А це на третій гілці, праворуч, моє! — вирішила Марійка.

— А моє буде на другій гілці ліворуч! — підстрибнув, шарпаючи гілочку, малий Юрко.

А маленька Орися сумно мовчала. Вона не могла знайти для себе яблучка. Їй трудно було побачити горішні віти, а нижчі були порожні. Тільки наше маленьке, маленьке яблучко захо-

валось під листочком на нижній гілочці. Воно почуло дитячу розмову та й виглянуло з-під листя.

— Ну, а ти, Орисю, знайшла собі яблучко на свято Спаса? — запитав Орисю Михайлик. Дівчинка почервоніла і вже хотіла сказати "ні", коли раптом побачила маленьке яблучко.

— Оце... моє... — відповіла вона тихенько та показала на маленьке, маленьке яблучко.

— Оце? — перепитав Михайлик. Він здвигнув плечима. — Таке маленьке й зелене? Ніколи воно не буде готове до свята Спаса!

Орися стояла та очима, повними сліз, дивилася на своє маленьке, маленьке яблучко. Далі схилила голівку та пішла з садочка.

Зажурилося мале яблучко. Хотілось йому теж, щоб дітки віднесли його разом із іншими до церкви в день свята Спаса. І стало воно питати всіх навкруги, що йому робити, щоб вирости скоріш і стати таким великим, як інші яблучка. Та ніхто йому нічого не міг сказати. Одні не знали, інші не мали часу.

Але одного разу пролітав над садочком старий ворон. Він сів відпочити на гілці старої

яблуні. Тоді й наше яблучко його теж запитало:

— Пане вороне, може ви мені скажете, як мені вирости швидше?

— А ти не знаєш? — здивувався ворон. — Ото й чудне ти, як бачу! Та ж ти ростеш на гілочці, то попроси листячко, щоб допомогло гілочці добувати зі стовбура соки, а стовбур хай попросить корінці, а корінці хай попросять матір-землю. Земля дасть потрібну тобі поживу в соках. Ти пий їх, а вдень обертай до сонечка свої щічки, щоб воно цілувало тебе. А раненько вмивайся росою! Та не лінуйся все це робити, то побачиш, як незабаром виростеш у гарне, рум'яне, повне та соковите яблуко! Ще й краще інших виспієш!

Ворон полетів собі далі, а яблучко послухало його поради. Гарненько вмивалося росою, тягнуло соки з землі, а вдень оберталося всіми боками до сонечка. А воно цілувало, вигрівало яблучко й від цього маленьке яблучко червоніло і ставало солодким. Не счулося воно, як стало великим, соковитим, пахучим, а щічки були в нього червоні, червоні!

Прийшло свято Спаса. Знов прийшли до садочка діти. На цей раз вони принесли з собою гарну полив'яну миску. Там уже лежав щільник, повний золотистого пахучого меду, та китиця пшеничного колосся.

Кожна дитинка зірвала своє яблучко та поклала в миску. і Оріся зірвала наше яблучко

та теж поклала туди. А Михайлик тут і пригадав:

— Ну, а де ж твій нещасний зелепуг, Орісю? От будеш ти на Спаса без яблучка! — глузливо запитав. Він хотів подорожити дівчинку. Та не вдалось йому. Оріся показала своє яблучко.

— Дивись, яке гарне виросло! — здивувався Михайлик. Дивувалися з ним й інші діти.

А яблучко знало, чому воно виросло і виспіло так гарно.

— Добрий ворон! Він старенький, то все знає! Це він мене навчив! — думало воно. Але Оріся краще знала, чому яблучко виросло таке гарне. Вона нікому цього не сказала, як молилась щовечора, як прохала Господа, щоб її яблучко поспіло на свято Спаса.

І взяли діти свою миску та пішли з нею до церкви. А там було гарно. Дзвони вчисто гули, хор радісно співав, а потім усі вийшли з церкви, поставили свої миски з овочами й медом на зелену траву, засвітили свічечки коло них, а священик обходив усіх навколо, кропив миски свяченою водою і молився. І сонечко посилало свої гарячі цілунки дітям і всім людям.

Всі молилися й дякували Богу за гарний урожай. Маленьке, маленьке яблучко, що стало гарним, великим, чуло себе теж щасливим, що буде теж корисним для людей, як й інші яблука.

НІНА НАРКЕВИЧ

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА

У неділю, 10-го квітня ц. р., в Еліот госпіталі, Манчестер, Н.-Г., померла **Анна Любинська** заслужена членка кількох відділів Союзу Українок Америки, а останнім часом членка 89-го Відділу в Кергонксоні, Нью-Йорк.

Анна, з дому Пилип, народилася в с. Велика Копанія на Закарпатті її вчитися до реальної української гімназії у Празі. Вищі студії перервала із-за вибуху Другої світової війни. Після війни закінчила учительські студії в

Авгсбурзі. В Мюнхені ходила на курси медицини при УНРРА університеті. В Регенсбурзі познайомилася з львів'янином Левом Любинським, який закінчив теологію у Львові, і в 1946 році вийшла за нього заміж. Там, у Німеччині, у подружжя Любинських народився старший син Олег.

По переїзді до США подружжя Любинські поселилися у Гартфорд, Коннектикат, де прожили понад 20 років, і там народився другий син, Роман, і дві доні — Марта і Лідія. Хоч Анна мала родину, четверо дітей, вона ще й працювала поза домом: спочатку у гартфордській компанії пожежного забезпечення, а пізніше у стейтовому департаменті праці.

Анна була активною членкою 93-го Відділу СУА у Гартфорді, до якого вступила в 1960 році, а в 1971 і 1972 рр. була головою цього Відділу. В лютому 1972 р. вона очолила ініціативний комітет, що створив Округу СУА в Новій Англії, а в березні 1973 р. стала її головою. Під проводом Анни Любинської і завдяки її старанням Округа Нової Англії здобула прапор і справиляли його посвячення.

У 1975 р. Блаженніший Патріярх Йосиф Сліпий висвятив Лева Любинського на священника й п-во Любинські спершу переїхали до Дженкінтавну, Па, де о. Любинський заснував нову парафію. Пізніше отця Лева перенесли на інші парафії — Статен Айленд, Н.-Й.,

Нью-Бріттен, Кон., де Анна належала до місцевих відділів та брала активну участь у їх праці чи заснуванні нових відділів. Вона виконувала різні функції в СУА: була організаційною, пресовою, музейною референткою, головою відділів, а в Новій Англії, як вже згадано, головою Округної Управи. П-во Любинські були членами Українського Музею і кілька разів дарували більші суми на музей. Вони також утримували двох студентів-богословів у Бразилії.

П-во Любинські переїхали на парафію до Кергонксону, Н.-Й., де Анна відразу вступила до 89-го Відділу і з його рамени зорганізувала дуже успішну академію в честь 50-ліття постання Закарпатської України, на яку підготувала і виголосила цікаву промову і провадила цілою академією.

Та невдовзі о. Лев захворів і вона мусіла його доглядати. По його смерті й сама захворіла, перенесла тяжку операцію і, здавалось, що все буде добре. Тільки ж не так вийшло... Для всіх вістка про її несподівану смерть була дуже болючою.

Поховали Анну Любинську біля могили о. Лева на цвинтарі Св. Духа в Гемптонбурзі.

В пам'ять її була проведена збірка на кергонксонську церкву Пресвятої Трійці і на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Ольга Денисенко,
пресова референтка.

Продовження із 30 стор.

ПРЕСОВИЙ ФОНД "НАШОГО ЖИТТЯ"

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. д-ра Ореста Кравса**, сина засновниці і першої голови та довголітньої секретарки 68-го Відділу СУА Анастасії Кравс на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили: **по 10.00 дол.** — Еся Бішко, д-р Галина Ключфас, Ніна Возняк, Валя Гвозда, Діди Бутенко, Марія Ярема, Аня Домбчевська, Ярослава Гудзяк, Люня Сидорович, Павліна Морріс, Уляна Пилипишин, Фаліна Войтович. **Разом 120.00 дол.** Вп. родині складаємо щірі співчуття.

68-ий Відділ СУА, Сиракузи, Н.-Й.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Ірени Флюнт**, сестри заступниці голови 68-го Відділу Мирослави Маляр і рідної тітки господарської референтки Відділу Наді Андрус, на Пресовий Фонд "Нашого Життя" зложили: **по 10.00 дол.** — Ніна Возняк, д-р Галина Подюк-Ключфас, Валя Гвозда, Діди Бутенко, Павліна Морріс, Ярослава Гудзяк, Марія Ярема, Уляна Пилипишин, Люня Сидорович, Фаліна Войтович. **По 5.00 дол.** — Еся Бішко і Аня Домбчевська. **Разом 110.00 дол.**

68-ий Відділ СУА, Сиракузи, Нью-Йорк.

В пам'ять **бл. п. д-ра М. Лози** складаю через 47-ий відділ СУА **10.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Єва Козенко.

У світлу пам'ять мого дорогого чоловіка **д-ра Михайла Лози** складаю **50.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя".

Дружина Уляна Лоза з родиною.

У світлу пам'ять **д-ра Михайла Лози**, знайомі і приятелі склали **530.00 дол.** на Пресовий Фонд "Нашого Життя". В тому числі: **50.00 дол.** — Марта Перейма, **по 30.00 дол.** — Юліан Косовський та Ірена і Семен Дорошаки; **по 25.00 дол.** — Петро і Анна Поліщуки, Марія Іскало; **по 20.00 дол.** — Оксана Хутко, Наталка і Джон Сантарсієро, Анна Артимович, Мирослава Макогон, Любомир і Софія Головаті, Дмитро і Марія Дранки, д-р Христина Стасюк і Юрій Фаріон, Василь і Анна Мельники, Орест Перейма, Ярослава Борачок, Оксана і Михайло Салдиди; **по 10.00 дол.** — Олександр Гребя і Богуслава Лонг, Осипа Денека, Софія Мандзій, Домка Завадівська, Мирослава Райца, Анастасія Пугач, Єва Ковтало, Олена Хомин, Оля Алексевич-Лавні, Володимир і Анна Ганицькі.

ВІД РЕДАКЦІЇ "НАШОГО ЖИТТЯ"

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки оригінали дописів, статтей. Згідно з журналістичною практикою не подається копій, що були поміщені, чи переслані до інших газет чи журналів. Будемо вдячні, коли пресові референтки та дописувачі будуть придержуватися тієї засади.

Редакція не приймає матеріалів, не підписаних авторами та застерігає за собою право скорочувати статті та правити мову.

Статті, підписані авторами, висловлюють їх власні погляди, а не погляди редакції. Редакція не буде поміщувати неввічливих, образливих для кого-небудь висловів. Рукописів не звертаємо. Анонімів не читаємо.

Редакція приймає за домовленням, тел.: (212) 674-5508. Fax: (212) 254-2672
Адреса: "Our Life", 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Продовження із 33 стор.

по 30.00 дол. — Володимир та Параскевія Шпачинські, Володимир і Анна Столярські;

по 25.00 дол. — Емілія Ройовська, Іван і Марія Жуковські, Катерина Лонгінотті, Теодозія Кушнір, Галина Гомзак, Дарія Хухра, Ольга Дубик, Василь та Маргарета Кіци, Роберт Кент, Наталія Моравська-Муджі, 10-ий Відділ СУА, Орест Дацків, д-р Павло А. Луців, Едвард і Дарія Жарські, Оксана Луцька, Марія Капліста;

по 20.00 дол. — Герасим Маковський, Люба Кінах, Павло 6Шандрук, Іван і Анастасія Безуб'яки, Іван і Марія Борбучі, Володимир і Дарія Ломницькі, Петро Вариха, Петро та Ольга Кулиничі, Степан Бойко, д-р Василь Рудко;

по 15.00 дол. — Йоланда Нешта, Михайло Васишин, Петро і Христина Бойчуки, Іван Черешня, Марія Гладка;

по 10.00 дол. — Ярослав Яцковський, Льола Савеська, Стефан Гук, Едвард Рокицький, Микола Курчак, Богдан Дзюбина, Анна Кібало, Варвара Швед, Юлія Бунді, Стефанія Чорнодольська, Юлія Ховайло;

по 5.00 дол. — Володимир і Ольга Гриньківи, Ольга Лаба, Софія Барусевич, Марія Яциняк, Микола Іляшенко, Данило Томашук, Юрій Якимкевич, Микола Курчак, Ірена Лончина, Оксана Соловей.

ДАТКИ НА БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД МУЗЕЮ

2,000.00 дол. — Ігор і Рома Гайди (CPC International);

1,500.00 дол. — Володимир і Анна Раки (Chemical Bank);

по 1,000.00 дол. — Богдан та Ізидора Боярські, Мирослав і Надія Шмірлі;

800.00 дол. — Анна Маркевич і Меланія Банах;

500.00 дол. — Борис Галаган;

300.00 дол. — 28-ий Відділ СУА;

250.00 дол. — 24-ий Відділ СУА;

по 200.00 дол. — Юрій Малаховський, Марія Душник, Марія Фіглюс та Одарка Фіглюс, Євген і Наталія Змії (Warner Lambert);

125.00 дол. — Іван Плута (The Boeing Company);

по 100.00 дол. — Лідія Крушельницька, Кароль і Роксоляна Подпірки, 49-ий Відділ СУА, Роман та Ірена Бадяки, Тарас Волянський (The Equitable Foundation);

по 30.00 дол. — Наталія Чума (J. P. Morgan), Михайло Білозір;

по 20.00 дол. — Стефанія Пурій (через 4-ий Відділ СУА), Анастасія Цвях.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олени Сушків**, членки 33-го Відділу СУА ім. Лесі Українки (Парма, Огайо), зложили: **по 10.00 дол.** — Міра Грабець, Дарія Кузьмин, Люба Лешньовська, Іванка Шкарупа, Емілія Воляник; **по 5.00 дол.** — Марія Антонів, Стефа Балагутрак, Люба Боднар, Ольга Дем'янчук, Ганна Глинська, Стефа Городиська, Марія Юрків-Футей, Ірина Кашубинська, Ірина Кріса, Люся Медицька, Олена Мовчан, Володимира Полянська, Міля Русин, Віра Смаль-Стоцька, Ірина Стахур, Марта Сидір, Стефа Вільшанецька, Леся Волошин, Іванка Вовк; **2.00 дол.** — Стефа Шевчук. Родині, а особливо Орісі Савчак, висловлюємо найщиріші співчуття.

3 приводу смерті **св. п. Михайла Юзеніва**, замість квітів на його могилу, на Будівельний Фонд УМ зложили: **по 100.00 дол.** — Євдокія і Теодозій Савківи, Олександра Юзенів, Петро Рак (з родиною); **по 50.00 дол.** — Марія та Юрій Штогрини, Катруся та Іван Лехицькі, Лариса і Любомир Зелики; **по 25.00 дол.** — Леся і Роман Романишини, Марія Луцик; **20.00 дол.** — Наталія і Михайло Білоуси.

Замість квітів у пам'ять покійного **бл. п. Йосифа Іванчука** на разбудову УМ в Нью-Йорку зложили: Дарія та Юрій Костіви — **100.00 дол.**, Марія Савицька — **50.00 дол.**

Замість квітів у світлу пам'ять моїх родичів **бл. п. д-р Никифора і Марії Гірняків** на Будівельний Фонд УМ складаю (через 7-ий Відділ СУА) **100.00 дол.**

Люба з Гірняків Чолган.

Закінчення в наступному числі.

"Our Life" Magazine (USPS 414-660) is published monthly — except July & August combined by Ukrainian National Women's League of America, Inc. at 108 Second Ave., New York, N.Y. 10003

Annual subscription in the United States of America for UNWLA members is \$25.00 (single copies \$3.00 each).

Annual subscription in the United States of America for other subscribers is \$30.00.

In countries other than U.S., annual subscription is \$40.00 in U.S. currency.

ПЕРЕДПЛАТА В США: річна — 25.00 дол. для членів СУА; для інших передплатників — 30.00 дол. (поодиноке число 3.00 дол.)

КРАЇНИ ПОЗА МЕЖАМИ США — 40.00 американських доларів.

Зміна в передплаті ввійшла в силу 1 січня 1994 року.

© Copyright 1994 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed in USA by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011

(201) 772-2166
Fax (201) 772-1963

"Second-Class Postage Paid at New York, N.Y. and at additional mailing offices" (USPS 414-660)

108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

Зразки взорів Чернігівщини із збірки Кліментія Габданк-Рогозинського. Вишивати нитками червоними ч. 321 і чорними. Рисувала Любов Попадинець.
Designs from the Chernihiv Region. From the collection of Klymentiy Habdank-Rohozynskij. Drawing by Liubov Popadynec.